

STUDIA POLITICA
universitas turkuensis
P-KLUBI

2/18

WALPO

"NÄKEMYKSIÄ JA KOKEMUKSIA POLITIIKAN OPISKELIJOIDEN ELÄMÄSTÄ"

**Musiikista ja mustasta magiasta-
Miika Kantola**

MADRID AL CIELO

Ekskursiokohde Romania ja Bukarest

SITSIEN HUMUA ALUMNISITSEILLÄ

TÄSSÄ WALPOSSA:

”Jopa **Ursusin** saa kuitenkin alas,
kun **oluen** ohella
naukkaa shotin **tuicaa**, joka on aika
tiuccaa tavaraa.”

Romania ja Bukarest for dummies **s.39**

P
Ä
Ä

16 Italian vaalien
sykkeessä.

6 Kuinka hyvä valhe kerrotaan?
Informaatiovaikuttamisesta ja Jodelista.

”P-KLUBILAIUUUS OLI AIKUISUUDEN
ALOITUS JA AIVAN PARASTA AIKAA.”
Kohtaamisia alumnisitseiltä. **S.36**

44 TURUN VUODET 1917-1918
Mitä Turussa tapahtui sisällissodan
aikana?

28 #MeTyy — #metoo
seksuaalinen häirintä ja
Turun yliopisto

8 Soittimin vallan puolesta ja vastaan.
– musiikin sensuurin historiaa

19 Luzny Bieg- Puolan
tempoileva demokratia

”Ehkä mä oon vähän
kohtaluskoinen,
uskon että jotain var-
maan tapahtuu” **s.24**

Madrid Al Cielo
s.31

HOL-seminaarista:
Pää täynnä historiaa –
seikkailu keskisuomalaiseen
opiskelijakulttuuriin **s.42**

Indexpalsta:
Kesä tulee – oletko
valmis? **s.34**

Vieraskynä naapurista:
ELSA ry **s.14**

Kevään kolme (iii) KOPOnostoa
Nappaa vinkit kopoilta. **s50**

Alumnipalsta:
Antti Laine. **s.12**

KIRJOITUS

Värikästä kevättä, hyvät lukijat!

Kuten varmaan olette huomanneet, ovat värilliset sisäkannet tehneet paluun Walpoon. Pieni, mutta piristävä uudistus. Toinen asia, mikä tätä kirjoittaessa lämmittää mieltä on orastava kevät, ja sen myötä vääjäämättömästi saapuva VAPPU.

Vappu on opiskelijan parasta aikaa. Se on vuoden kohokohta, ja päättyvän lukukauden puolivirallinen loppupiste. Kesän saapuminen tuo mukanaan jokirantakaljat, Dynamon porrasjatkot sekä Ruissin. Samalla klubilaiset leviävät jälleen ympäri Suomea ja palaavat kotikonnuilleen tavatakseen taas uudelleen ”sitten syysymmällä”.

Kesä tuo tullessaan myös urheilua ja maailmanpolitiikkaa. Jalkapallon arvokisat Venäjällä tulevat olemaan mielenkiintoinen tapahtuma monelakin eri tasolla, ja varmasti politiikan opiskelijoista kiihkeimmät penkkiurheilijat pohtivat myös länsimaisen demokratian ja urheilun arvokisojen yhdistämisen haasteita.

Kulunut puolivuotinen on ollut täynnä sitä kuuluisaa löyzää meininkiä. Fuksit ovat päässeet Lynin makuun, toimiston sohvalle on sammuttu ja siinä samassa opinnotkin ovat edenneet enemmän tai vähemmän. Vielä ennen kuin vedät haalarit päälle ja ryntäät kohti Trivial Perseitä, tai muita vappuisia aktiviteetteja, niin ota hetki ja lue aimo annos P-klubi-laista laatujournalismia.

Korjaus: edellisessä lehdessä juttu ”Suomi on oikeusvaltio - vai onko?” on Saana Seppälän kirjoittama, kuvitus Juho Pitkänen. Tekijätiedot puuttuivat printtiversiosta, pahoittelut.

Juho Pitkänen
2vsk
Poliittinen historia
*Ajanlasku on ihan
milloin sattuu.*

Julia Autio
2vsk
Poliittinen historia
*Kone sammuu ja
niin minäkin.*

Päätoimittajat ja taitto:

Julia Autio
jukraut@utu.fi

Juho Pitkänen
jjjpit@utu.fi

Toimituskunta:

Jaakko Brummer	Saana Seppälä
Ville Elo	Karoliina Kuusela
Iida Hallikainen	Elli Suonpää
Paul Hermansson	Anniina Laitakari
Petteri Mäkitalo	Roosa Veijola
Salla Jantunen	Iida Laurila
Eeva Rantanen	Amanda Viitanen
Jenni Kilpi	Petriina Lemettinen
Hilma Sormunen	Iiris Yli-Junnila
Roope Kinisjärvi	Julia Lintunen

Muut kirjoittajat:

Pauliina Laukkanen
Antti Laine
Matias Nikkari
Valtteri Pulkkinen
Toni Wessman
Olli Saarinen
Tiia Yli-Peräinen

Editointi:

Amanda Viitanen
Elli Suonpää
Anniina Laitakari

Kansi:

Juho Pitkänen

Mainoshankinta:

Salli Heiskanen
shheis@utu.fi

Mari Puurunen
mipuur@utu.fi

Levikki:

100 & nettijulkaisu

Julkaisija:

Turun yliopiston
Politiikan tutkimuksen
klubi ry
Rehtorinpellonkatu 4B
2. kerros

20500 Turku

Painopaikka:

Painosalama Oy

PUHEENJOHTAJAN PÄIVÄKÄSKY

Mennyt kevätlukukausi P-klubissa on kulunut pitkälti perinteistä kaavaa noudattaen: olemme järjestäneet jäsensitsit, alumnisitsit ja kaverisitsit. Lisäksi olemme käynnistelleet vakiintuneita toimikuntia, joiden tapaamisissa olemme saaneet klubille tärkeitä juttuja vietyä eteenpäin. Pyrimme toki myös tekemään uutta. Helmikuussa TP(P)S-sitsit saivat monen vuoden jälkeen jatkoa – noin 140 sitsaajaa kokoontui T-talolle viettämään turkulaista pöytäjuhlaa. Kyseisten sitsien jatko on kuitenkin yhä suuri kysymysmerkki. Kokosimme myös fuksiviikkotoimikunnan, jonka kokouksessa perehdyimme uudistuneeseen fuksiviikkoon ja suunnittelimme sen kulkua. Uusien opiskelijoiden ensimmäiset viikot, jopa päivät, p-klubilaisten hellässä hoivassa ovat todella tärkeitä toiminnan jatkuvuuden kannalta. Se, ovatko viikon uudistukset onnistuneita ja hyödyllisiä selviää meile kaikille kuitenkin vasta elo-syyskuun taitteessa.

Eero Oinonen, pj

Koulutuspolitiikan puolella pääsimme opetussuunnitelmauudistuksen tekoon mukaan. Suuremmat muutokset koettiin poliittisen historian puolella, jossa erikoistumislinjoja päivitettiin vastaamaan nykyajan tutkimuskohteita. Pääsin itsekin useamman kerran kokoustamaan oppiaineiden henkilökunnan kanssa ja koenkin, että meidän opiskelijoiden äänellä oli iso vaikutus opetussuunnitelmauudistuksiin muiden uudistusten ohella. Valtio-opissa uuden henkilökunnan tahto uudistaa muun muassa menetelmäopintoja on kerännyt kiitosta jäsenistöltä – ei pelkästään kopointoilijoilta. Tässä kohtaa osoitan kiitoksen laitoksen henkilökunnalle, joiden uskomme ja toivomme pitävän näkemyksiämme arvokkaina. Lisää kevään polttavista puheenaiheista koulutuspolitiikan saralla voit lukea sivulta 50.

Vielä en ole keksinyt mitään enemmän motivoivampaa deadline-rytäkän purkua kuin vappuviikon lähestyminen. TP on 25. päivä huhtikuuta, ja siihen mennessä on kaikkien pakollisten tehtävien oltava palautettuina. Toukokuussahan tunnetusti voi sitten tenttiä ne rästiin jääneet kirjatentit. Tuleva yhteinen klubivappumme kulkee kuin juna: osallistumalla ensimmäiseen tapahtumaan, Trivial Perseisiin, et voi pudota enää kyydistä pois. Sitten tuleekin jo seuraava päivä ja sen mukana tapahtumaa toisen perään. Vappuviikon päättää kaikista kuonista vapauttava vappusauna. Tänä vuonna löylytellään Turun Uimahallilla, sillä hammaslääkisperkeleet onnistuivat jotain mustaa magiaa käyttäen vuokraamaan TYYn saunan itselleen. Edes Laurilan uhkailu ei auttanut. Mutta ei anneta sen hidastaa menoa! Uimahalli tarjoaa erinomaiset puitteet vappuviikon viimeiseen ilotulitukseen. Hyppääthän vappujunan kyytiin ja nautit (aika)matkasta!

Yksi asia ylitse muiden on saanut minut iloiseksi keväällä. Aurinko nimittäin. Lumien sulaminen sekä pidentyvät päivät pitävät mielen virkeinä. Näin käy tosin joka kevät. Se ettei tarvitse ajatella pukeutumista lämpökertoimena vaan pikemmin siveyskysymyksenä, on miellyttävää. Pian kelit sallivat myös jokirannassa oleskelun, pitkien öiden viettämisen ja ulkoilmaurheilun. Auringosta ja pitkistä öistä tuleekin mieleen vanha kunnon perinnetapahduma Kevätkeitto. Sitä vietetään 11.–12.5. perjantaista lauantaihin Aurinkolahdessa. Luvassa jälleen kuuma grilli, sauna ja mökkitunnelma. Ja mikä parasta, Aurinkolahden sauna ei varmasti ole yhdenkään hammaslääkisläisen varaama!

Yliopistovalmennus OY on Politiikan tutkimuksen klubi ry:n omistama valmennuskurssiyritys, joka tarjoaa arvokasta työkokemusta kaikille p-klubilaisille.

Rekrytoimme uusia toimihenkilöitä aina syksyisin ja keväisin. Tiedotamme rekrytointiprosessista mm. Facebookissa ja P-klubin sähköpostilistalla

Lisätietoa yrityksestä löytyy osoitteesta www.yliopistovalmennus.fi. Muistathan seurata meitä myös Instagramissa!

Kuinka HYVÄ kerrotaan?

VALHE

Teksti: Mikko Koho
Kuvakaappaukset:
Jodel, Russia Today
Youtubessa

Jotta informaatiovaikuttaminen saisi jalansijaa, on sen jossain määrin perustettava totuuteen. Esimerkiksi Venäjän suorittamat informaatio-operaatiot Ukrainassa ja Krimillä pohjautuivat käytännössä aina johonkin todelliseen tapahtumaan. Tämän päälle liimataan valhe, joka puolestaan hyödyntää jo olemassa olevia jakolinjoja ja epäluuloja.

Valhe vahvistuu, kun ei kerrota suoraan mistä on kyse. Kun lukija saa itse käydä läpi lukemansa ”faktat” ja tehdä niiden perusteella omat johtopäätöksensä, muuttuu asia henkilökohtaiseksi ja lukija alkaa elää omaa totuuttaan. Kyse on eräänlaisesta hyödyllisten idioottien valjastamisesta: alkuperäisen valheen levittäjä saa taakseen todellisten henkilöiden armeijan, joka on vaikuttavuudessaan aina nimetöntä Twitter- tai Jodel-bottia vahvempi. Omiaan valhetta vahvistamaan on aihe, joka jo valmiiksi herättää suuria tunteita lukijassa; järjen ääni vaimenee suurien tunteiden, kuten toivon, ihailun, vanhemmuuden tuoman suojeluvaiston tai pelon kaapatessa vallan. Esimerkkinä tästä toimikoon suosittu pop-tähten mahdollinen opiskelupaikka Turun yliopistossa.

Nimenomaan tähän ilmiöön Venäjän vaikutuskeinot pohjaavat: Russia Todayn feikkiuutista jakava ja näin edelleen sen viestiä vahvistava todellinen henkilö laittaa peliin oman vaikutusvaltansa ja henkilökohtaisen maineensa, joka on usein varsinkin henkilön lähipiirissä vahvempi ja vakuuttavampi kuin valtamedia, bottiarmeija tai esimerkiksi keskushallinnon viestintä Ukrainassa. Samalla retoriset keinot pyrkivät myös shokkivaikutukseen: järkyttävä sisältö lyö aivot ylikierroksille ja tuohtumuksen vallassa ei ole helppo erottaa valhetta totuudesta.

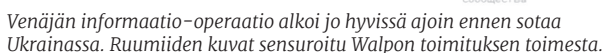
Toukokuussa 2014 internetiin ilmestyi video, jolla ukrainalaisten sotilaiden väitettiin heittävän venäläisten/separatistien sotilaiden ruumiita ulos miehiskuljetusvaunusta. Video oli osa valeuutisten kampanjaa, jolla venäläisiä ja Itä-Ukrainalaisia galvanoitiin alkamassa olevaan sotaan. Hieman myöhemmin paljastui, että video oli kuvattu jo 2012 Dagestanista - ruumiit kuuluivat dagestanilaisille sotilaille ja heittelijät olivat venäläisiä. Vahinko oli kuitenkin ehtinyt jo tapahtua: valhe oli mennyt läpi ja internetiin ilmestyi koko ajan lisää väärennettyjä todisteita ukrainalaisten julmuudesta. Vain paria päivää aikaisemmin Ukrainan hallinto oli tehnyt yhden ensimmäisistä isommista hyökkäyksistä separatistien alueelle, joten materiaali olisi periaatteessa voinut olla myös aitoa.

Kuten ensimmäisessä esimerkissä Jodelin puolelta, kyseessä on asia, joka ensimmäisenä herättää lukijassa epäilyksen. Molemmissa on kuitenkin jokin ”todiste”, ensimmäisessä pöydällä nähdyt valmennuskurssimateriaalit ja toisessa video. Molemmat asioita, joiden todenperäisyys on edelleen helppo kyseenalaistaa. Kuitenkin mahdollisuus siitä, että asia onkin totta, on monesti liian suuri tullakseen kuitatuksi vain olan kohautuksella.

Entä jos ukrainalaiset oikeasti tappaa meikäläisiä?

Viestiä voidaan tuoda myös kuuluviin piilottamalla valhe harmittomalta näyttävän sisällön sekaan. Russia Today on Youtuben, ja kenties koko maailman, katsotuin uutispalvelu. On mahdollista, että iso osa katsojista on ostettuja bottilaumoa, mutta Youtuben algoritmit pitävät huolen, että ahkerasti katsottu media saa lisää katsojia. Russia Todayn toimintaperiaatteeseen kuuluukin, että kanava julkaisee ahkeraan muiden tuottamaa materiaalia, joka kiinnostaa internetin kansalaisia.

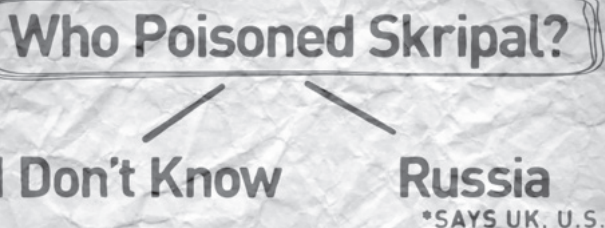
Katsotuimpiin videoihin kuuluvat muun muassa laulava kulkuri sekä meteorin putoaminen ja räjähtäminen ilmakehässä. Washington Postin mukaan Russia Todayn videoista kuitenkin miltei kolmasosa käsitte-

Katsoin juttua varten Russia Todayn videoita ja sivupalkki mukautui heti: katsoessani politiikkaan liittyvää videota, sivupalkin suosituksiin ujuttautui heti mukaan Russia Todayn videoita sekä toisaalta myös muuta, luotettavampaa saman aihepiiriin materiaalia.

On kuitenkin huomattava, että vaikka Russia Todayn tarkoitus on viestittää maailmalle Venäjän katsontakantaa, suurin yksittäinen katsojaryhmä ovat venäläiset itse, joita Putin hallintoineen jou-
tuu myös vakuuttelemaan puolelleen eniten. Tämä on toisaalta informaatio-operaatioiden pelottavin puoli: viesti on usein ammu-ja-unohda -tyyppi-
nen itseohjautuva ase, joka kyllä löytää maalin-
sa, joka jakaa viestiä eteenpäin. Käytännössä aina löytyy ihminen tai ihmisryhmä, joka on valmis uskomaan viestin ja oman sosiaalisen pääoman-
sa voimin saa jonkun muunkin uskomaan viestin.

Kirjoittaja informaatio-operoi Jodelissa ainoastaan tieteen vuoksi.

SOITTI- MIN

“

Weapons not food, not homes, not shoes
Not need, just feed the war cannibal animal
I walk the corner to the rubble that used to be a library
Line up to the mind cemetery, now”

Rage Against the Machine – Bulls on Parade

Musiikkia on kautta aikain käytetty niin vallitsevan järjestelmän vastustamiseen kuin regiimien aatteita vahvistavana äänitorvena. Kansallistunnetta on pönkitetty musiikkihistorian kauneimmilla teoksilla ja näiden huumassa on marssittu kohti historian verisimpiä taisteluita. Samalla ympäröivää yhteiskuntaa ja politiikkaa kritisoivia esiintyjä on usein mitä ankarimmin rangaistu. Eikä taiteen valtaa turhaan ole yliarvioitu tai pelättykään. Musiikkia onkin sensuroitu vuosisatojen ajan, yhä nykyäänkin.

Sibelius-Akatemian musiikinhistorian verkkosivuja lainatakseni jo itsensä Platonin mukaan oli katsottava, ettei "musiikin alalla ryhdytä mihinkään määräysten vastaisiin uudistuksiin." Filosofin koki, että laulut oli valittava juuri oikein. Ne oli "määrättävä ja pyhitettävä kuhunkin juhlaan sopiviksi, jotta ne hyödyttäisivät valtiota tuottamalla onnekasta mielihyvää." Jo antiikin aikana siis tiedostettiin musiikin vaikutus ihmismieleen – ja yhteiskuntaan. Laulut olivat valjastettavissa valtion käyttöön ja niiden voimalla oli myös vaaransa.

Legendaarinen radio-dj ja pop-musiikin asiantuntija Jake Nyman kirjoittaa teoksessaan Kielletyt levyt – sata vuotta musiikin sensuuria (Gummerus 2017) pop-musiikista, sen historiasta ja kohtaamasta sensuurista vuosisadan ajalta. Miltei heti toistamiskäytön ja tallennustekniikoiden kehittyttyä 1800-luvun lopulla musiikki on kohdannut eri tahojen harjoittamaa järjestelmällistä sensuuria. Nyman

VALLAN PUOLESTA JA VASTAAN

kirjoittaa, että jo hyvin kauan sitten, Qin-dynastian aikaisessa Kiinassa, tuhottiin laulukirjoja ja soittimakin, sillä musiikin itsensä koettiin olevan ajanhukkaa ja haaskuuta. Vuonna 1413 Henrik V kielsi maataan kiertäneitä trubaduureja esittämästä ja kirjoittamasta hallinnolle kriittisiä tai sitä halventavia lauluja.

Taiteellisen ilmaisun rajoittaminen on diktatuureissa ja totalitaarisissa regiimeissä ollut aina läsnä. Kuitenkin samalla, kun ilmaisun vapautta on rajoitettu, on kirjailijoita ja muusikoita myös valjastettu propagandakoneiston säälimättömään käyttöön. Eikä suinkaan ole niin, että kaikkia olisi tähän tarvinnut pakottaa. Ääriajattelu on monesti viehättänyt myös lukevaa, kulttuuria harrastavaa sivistyneistöä. Kun klassikkokirjailijoiden ja tunnettujen runoilijoiden työt ovat usein jääneet intellektuellien mielen sisäisten liikkeiden vaikuttajiksi, musiikki on miltei aina ollut kaikkien saatavilla, myös niiden, jotka eivät ole osanneet lukea. Musiikki on tarinan kerrontaa, joka sävelin sekä rytmein puettuna voi olla hyvinkin tarttuvaa ja voimaannuttavaa. Erilaiset protesti- ja satiirilaulut ovat olleet köyhimpienkin suosiossa ja kapinallisesta undergroundista on noussut paljon yhä nykyäänkin suosittuja musiikkilajeja, joista alun perin ovat nauttineet vain köyhimmät ja syrjityimmät.

Valtiot kautta historian ovat pyrkineet pönkittämään asemaansa torjumalla ”vahingollista kulttuuria”. Tietyissä ajoissa ja paikoissa jotkin kulttuuriset arvot on koettu pyhiksi, uudet vaikuttimet taas pahoiksi ja vieraiksi. Hallintojen intresseissä on aina ollut vallalla olevien käsitysten ylläpitäminen sekä oman agendan vahvistaminen. Taiteilijoiden vaikutus ihmisiin ja kulttuuriin sekä kyvyt heijastel-

la kriittisestikin ympäröivää maailmaa ovat yleismaailmallisia – ja usein siksi pelottavia. Hirmuvaltioiden autoritaarisissa ja totalitaarisissa järjestelmissä musiikkia, kuten kaikkea muutakin taidetta, on pidetty tiukassa kontrollissa. Nyman listaa kirjassaan esimerkkeinä natsi-Saksan, Neuvostoliiton, kommunistisen Kiinan sekä apartheidin aikaisen Etelä-Afrikan. Virallisen linjan ja vallitsevan järjestelmän vastustajia on ruodittu ankaralla kädellä. ”Muusikoita on uhkailtu, pidätetty, pantu vankilaan, ajettu maanpakoon ja jopa tapettu”, Nyman kirjoittaa.

Esimerkiksi Neuvostoliitossa alettiin välittömästi val-lankumouksen jälkeen valvoa musiikkituotantoa. Ei ollut yhdentekevää, millaista musiikkia uuden järjes-tyksen alla tuotettiin ja julkaistiin. Aluksi tarkkailun erityiskohteena olivat klassisen musiikin säveltäjät, mutta Stalinin noustua valtaan myös jazz-musiik-kia alettiin ruotia, Nyman kertoo. Jazzia ei pidet-ty neuvostoliittolaisille ollenkaan sopivana, mutta sen kuulemista oli kuitenkin vaikea estää historian melskeessä. Toisen maailmansodan taisteluissa riutu-neet neuvostosotilaat saivat ratokseen tutustua myös liittolaisten musiikkiin, ja amerikkalainen jazz viih-dyttikin puna-armeijan joukkoja enenevässä määrin kilpajuoksun Berliiniin aikana. Se oli kuitenkin ohi-kiitävä hetki. Heti sodan jälkeen 1946 neuvostoliit-tolaiset alan muusikot haetutettiin kuulusteluihin ”järjestelmänvastaisesta toiminnasta”, kuten Nyman toteaa. Jazz päätyi lopulta lähes täysin kielletyksi.

”Vapaassa lännessäkään” kaikkea ei katsottu hyvä-lä. Rautaesiripun laskeuduttua niin Yhdysvalloissa kuin Neuvostoliitossakin käytiin uuden, syntisen rock and roll-musiikin kimppuun. Monet väittivät USA:ssa musiikin olevan kommunistista ja jo siksi kaikin puolin sopimatonta, kun taas vas-tapuoella sen koettiin kuuluvan ”-- kumouk-sellisten aseiden arsenaaliin, jonka tarkoitus on horjuttaa nuorten venäläisten sitoutumista kom-munistiseen ideologiaan.” Nyman nostaa esille, että vaikutteita lännestä kuitenkin valui rautaesiripun raoista blokin länsiosiin. Virossa kehittyi Beatlesin ja Rolling Stonesin inspiroimia yhtyeitä. Latvias-sa toiminta rock-musiikin parissa oli hyvin pitkälti maanalaista, muttei olematonta. Eikä käy kieltä-minen, etteikö tuon ajan rock-musiikki olisi ollut poikkeuksellista ja sitä toki haluttiin kuunnella – oli se poliittisesti arveluttavaa tai ei. Tai ehkä juuri siitä syystä. Elettiin suurten mielipiteiden aikaa.

”Onko asianlaita todellakin niin, että meidän täytyy kopioida kaikkea lännestä tulevaa saastaa?” kerrotaan

Nymanin kirjassa Walter Ulbrichtin kommentoineen länsimusiikkia. Kommentti liittyi DDR:n hallinnon asettamaan rock-musiikin kieltoon. Läntisen saas-tan, erityisesti brittipopin, maihinnousua ei kuiten-kaan kyetty estämään, ja Nymanin mukaan boikotti hyödyttikin vain mustanpörssin levymyyjiä. Myöten oli annettava. Muurin murtumista edeltävinä vuosi-na DDR:ssä keikkailikin jo alan suuri nimiä, esimer-kiksi Bruce Springsteen, jonka keikallaan esittämää ennustetta ”jonain päivänä kaikki muurit tulevat murtumaan” yritettiin kauhun vallassa sensuroida.

Natsit, kommunistit tai muut diktatuurit eivät suinkaan olleet ainoina rajoittamassa tai sensu-roimassa musiikkia. Populäärimusiikki nyky-muodossaan tuli osaksi länsimaista kulttuuria viimeistään 1950-luvulla. Sille pohjan tarjosi levytys-teknikan harppaukset, radioiden suuri suosio sekä television ja modernin idoliajatuksen kehittyminen. Näitä rokkareita ja kapinallisia on miltei aina paheksuttu ja ruodittu enemmän tai vähemmän valtion tasolta, sekä poliittisin että uskonnollisin

syin. Äärimmäisyydet tarjoavat toki mielenkiintoisia esimerkkejä, mutta musiikin voima näkyy myös maissa, joissa sen esittämistä ei ole pyritty sensuroimaan – ainakaan puhtaasti poliittisin perustein.

Musiikin kansainvälistymisen mahdollistamat alakulttuurit ja supertähteys ovat tehneet muusikoista myös hyvin suoria vaikuttajia. Ikonisena esimerkkinä voidaan pitää Vietnamin sotaa, jonka on nähty jakaneen Yhdysvallat kahtia voimakkaimmin sitten sisällissodan. Sodan vastaisten protestien taustal-

la soi vuosisadan paras rock-musiikki, jonka sävelet siivittivät näitä vuosikymmeniä leimannutta vaihtoehtokulttuurin nousua. 1960-1970-luvulla samaa pop-musiikkia kuunneltiin niin Kaakkois-Aasian viidakoissa kuin kotimaassa sodan vastaisissa mielenosoituksissa. Kappaleiden sanoma tuskin jäi kuulematta. Tätä aikakautta kuvastavat suuret muutokset, rauhanaate sekä nuorisoliikkeiden nousu. Musiikki heijasteli tätä kulttuurista muutosta ja yhdisti ihmisiä ympäri maapallon uuden ja parem-

man maailman rakentamiseksi. Sodan katkerista muistoista ja vanhoista asenteista haluttiin eroon.

Taide kokee yhä sensuuria ja sortoa, aivan lähi-alueillammekin. Myös Nyman toteaa teoksessaan, että sensuurin aika ei suinkaan ole ohi. Se ei ole jäänyt kauas historiaan, ”-- vaan sitä esiintyy valittavasti edelleen kaikkialla maailmassa – kenties jopa enemmän kuin koskaan aiemmin.” Esimerkkejä ei tarvitse etsiä kaukaa. 2000-luvulla on nähty Pussy Riotin jäsenten kohua herättänyt pidättäminen Venäjällä sekä Afganistanin taliban-hallinnon pyrkimykset poistaa musiikki lähes kokonaan yhteiskunnasta. Samoihin aikoihin länsimaissa Rolling Stone kirjoitti, kuinka Kanadassa paikallinen valtion tarkastamo kielsi Dire Straitsin kappaleen ”Money for Nothing” soittamisen sillä perusteella, että siinä mainittiin sana ”faggot”. Dire Straitsin tunnetuimpiin kuuluvan kappaleen tarkoitus ei todennäköisesti ole loukata homoseksuaaleja, vaan tuoda esiin käytettyä yhteiskunnallista retoriikkaa. Ei välttämättä ole tarkoituksenmukaista kieltää satiirinen esimerkki poliittisen korrektiuden nimissä. Sensuuriviranomaisen tehtävä, myönnettäköön, ei ole helppo vapaassa yhteiskunnassa. Moniarvoisuus on kuitenkin tie niin taiteelliseen kuin yhteiskunnalliseen vapauteen.

Musiikin ja taiteen asema valtiossa on tärkeä kuvaaja ilmaisun- ja sananvapaudelle. Taiteen vapauden tiukka riisuminen, sen tuottamien ilmiöiden pelko, kertoo järjestelmän pelosta uutta kohtaan sekä demokratian puutteesta. Yhteiskunnallinen kritiikki on tärkeä osa länsimaista demokratiaa ja siihen kuuluvaa kehitystä. Vaikkei systeemin kritisoiminen ole enää vain taiteilijoiden käsissä, ja vaikka yhteiskunnallisesti kriittinen musiikki on kenties kärsinyt inflaatiota, on sillä edelleen paikkansa kulttuurissamme. Samalla yhä suosituimmat artistit ja kansainväliset idolit ovat jatkuvasti ottaneet kantaa erilaisiin yhteiskunnallisiin ilmiöihin, herättäneet keskustelua ja tuoneet kappaleissaan ja musiikkivideoissaan ilmi omia näkemyksiään ympäröivästä maailmasta. Parhaimmillaan taide-elämys on kokemus, joka herättää tunteita ja ajatuksia.

Eläköön siis musiikki ja taide!

Lähteet:

muhi.siba.fi

The Rolling Stone

Jake Nyman: Kielletyt levyt. Gummerus, 2017.

Mitä kaiken sen jälkeen?

Alumnipalstalla opiskelun jälkeiseen aikaan siirtyneet klubilaiset kertovat elämästään.

Elämäni alumnina on täyttämässä tätä kirjoitettaessa kaksi vuotta. Mannerheimin lastensuojeluliiton lapsen kehitystä koskevan tietopaketin mukaan 2-3-vuotiaana lapsi alkaa ensin esittää kysymyksen "mikä" ja sitten "missä". Mikä on siis kaksivuotiaan alumnin osa? Missä kaksi vuotta valmistumisen jälkeen mennään?

Sinisistä lehivistä

Valmistuessani olin suorittanut täysimääräisen maisterin annoksen poliittista historiaa ja siinä sivussa valtio-oppia, sosiaalipoliittikkaa ja italiankieltä. Väliin mahtuivat niin harjoittelu kuin vaihtokin Roomassa. Samalla suoritin intensiivikurssin klubilaisuuteen. Elämään sinisten lehvien alla kuului tuutorointi, hallitusvuosi, hallopedin vastuut ja monet ikimuistoiset toimistojatkot, vaput ja sitsit. Yhtäkään päivää tai aamuyötä en vaihtaisi pois. Alumnina ymmärtää tietyn etäisyyden päästäkin P-klubin ainutlaatuisuuden. Kehotan kaikkia opiskelijoita nauttimaan täysin rinnoin ajasta P-klubissa. Se on sijoitus myös itseenne työelämässä, jossa P-klubissa opittu yhteistyön ja avunannon kulttuuri on vahvuus. Työelämässä klubilaisia tulee myös vääjäämättä vastaan niin esimiehinä kuin vertaisinakin.

Haalareista työelämään

Aloitin ylitarkastajana Maahanmuuttovirastossa hiukan ennen valmistumistani. Työllistyminen omalle alalle on alkuun huumaaava tunne: se on siis mahdollista! Enemmän kuin mahdollista se on todennäköistä. Voin ilolla todeta, että meidän alumnimme löytävät yleisesti ottaen paikkansa työelämästä erinomaisen hyvin. Sen kertovat tilastot ja oma empiirinen kokemus. Olen ylpeä klubilaisystävistäni, jotka tekevät tällä hetkellä töitä mm. Frontexin pääkonttorissa Puolassa, YK-tehtävissä Liberiassa, vienninedistämisen parissa, eri ministeriöissä, kansalaisjärjestöissä ja akateemisissa maailmassa – näin muutamia mainitakseni. Työskentelen itse työyhteisössä, jossa

valtiotieteistä valmistuneiden lisäksi on runsaasti oikislaisia. Jälkimmäisethän me tunnemme Lexin päiväsitseiltä asti. Toisinaan toivoisin, että valtiotieteistä valmistuvilla olisi heidän tavoin vahvempi itsetuottamus omaan osaamiseen ja siihen, että meitä tarvitaan maailman selittäjinä ja muuttajina. Oman kokemukseni mukaan valtiotieteilijät (kenties erityisesti klubilaiset) ovat työelämässä heti valmistuttuaankin haluttua arvotavaraa.

EU:n pakolaisasioiden tukiviraston EASO:n tehtävissä Lam-pedusan saarella, yhdessä arabian- ja tigriniyantulkkien kanssa. Taustalla "Porta d'Europa", "Euroopan portti"-monumentti. (allekirjoittanut keskellä)

Virkamieselämää

Työskentelen turvapaikka-asioiden parissa. Työssäni korostuu yhteiskuntatieteellinen analyttisyys ja taito kohdata ihminen ihmisenä. Kuluneen kahden vuoden aikana olen tehnyt selvitystyötä koskien mm. ihmiskauppaa Nepalissa, Saddam Husseinin turvallisuuspalveluiden ihmisoikeusrikoksia ja Etiopian turvallisuustilannetta. Töittäni kautta olen viettänyt kahden kuukauden komennuksen Lampedusan saarella, vastaanottamassa ja neuvomassa Välimereltä pelastettuja turvapaikanhakijoita. Työssäni teemat ovat laajoja, mutta osuvat samalla yhteiskuntatieteellisestä valmistuneen vahvuuksiin; kykyyn poimia oleellinen isosta tietomassasta, analysoida laaja-alaisesti tämän päivän ja eilisen eri ilmiöitä. Opinnoissani en varsinaisesti keskittynyt pakolaiskriisiin tai Lähi-itään. Näihin tutustuin aiempien lyhyiden työkokemusten ja Italian suurlähetystössä vietetyn harjoittelun kautta. Yhteiskuntatieteilijän ei toisaalta tarvitse olla oman spesifin aihepiirinsä asiantuntija

ja heti. Riittää kun on joustava ja valmis oppimaan edelleen työelämässä uutta, aivan kuin yliopistolla aikoinaan.

Circle of life

Vuoden 2012 hallituksemme kuuntelee aina tavatessaan Leijonakuninkaan klassikon, Circle of Life, joka loppuu säkeeseen: But the sun rolling high through the sapphire sky Keeps great and small on the endless round The endless round voisi viitata alumnina työelämän oravanpyörään. Tai Walpoon kirjoitettuna P-klubiin, joka yhdistää niin nykyopiskelijoita kuin valmistuneita. Alumnina toivon nykyisille klubilaisille menestystä ja seikkailumielletä opintoihin ja uralle. Kahden vuoden kokemuksen rintaäänellä voin todeta, että valmistumisen jälkeen on myös elämää. Ottakaa matkalla kohti sitä kaikki irti yliopiston tarjoamasta sivistyksestä ja klubilaisesta yhdessäolosta.

Kirjoittaja jatkaa tänä vuonna Ylähuoneen hallituksessa ja pitää edelleen Pienistä Sinistä kirjahyllynsä kunniapaikalla.

Professor
KELLARI

Rehtorinpellonkatu 6, 20500 Turku

The European Law Students' Association

TURKU

Sinisten lehvien VAIKUTUSPIIRISSÄ

Olen **Matias Nikkari** ja toimin European Law Students' Association - ELSA Turku ry:n vuoden 2018 hallituksen puheenjohtajana. Yhdistyksemme tarjoaa suomalaisille oikeustieteen opiskelijoille ja nuorille lakimiehille mahdollisuuksia perehtyä eri maiden oikeusjärjestelmiin ja talouselämään. Lisäksi tavoitteenamme on lisätä ammatillista tietoutta sekä helpottaa jäsentemme sijoittumista työelämään. Walpon päätoimittajan pyynnöstä päädyin analysoimaan kulttuuriemme kohtaamista ja yhteiselo - olemmehan olleet seinänaapureitane jo parisen vuotta.

Toimistomme sijaitsi aiemmin tiedekuntamme yhteydessä Calonialla, mutta vuonna 2016 alkunsa saanut Calonian kokonaisvaltainen remontti pakotti meidät muuttamaan. Yhdistyksemme löysi uuden kodin Rehtorinpellonkadulta tuoden mukanaan uusia naapureita ja tuttavuuksia. Muutostamme saakka olemme saaneet tutustua ääni-voimakkuudeltaan suurimman seinänaapurimme kulttuuriin monin tavoin.

Oman ensikosketukseni sinisiä lehviä palvovaan kansaan sain vuoden 2016 "Neighbours from hell"-bileissä, joiden aikana en vielä osannut ottaa tapahtuman nimeä kirjaimellisesti. Erään hallituksen kokouksemme aikana hyräillessäni bilekuoronne mukana havahduin kuitenkin todellisuuteen, jossa klubilaisten ainainen juhlinta oli muodostunut itsestään selvyydeksi. Välillä tuntui, että osa klubilaisista erehtyi katsomaan kokousskalenteriamme tapahtumakalenterin sijaan, sillä juhlinnan ajoittuminen hallitustemme kokousten kanssa päällekkäin oli häm-

mästyttävän yleistä. Sittenkin sinisten lehvien orastava juhlauskulttuuri on tunkeutunut toimistoomme taustamusiikin lisäksi myös lentävien vaatekappaleiden muodossa. Kengän lentäessä kokouspöydällemme toivotin uudet hallitusvastaavamme vain tyynesti tervetulleeksi ensimmäiseen hallituksen kokoukseen.

Muutto poliittisen historian ja valtio-opin opiskelijoiden ainejärjestön vaikutuspiiriin on tuonut kuitenkin lieveilmiöiden lisäksi myös paljon hyvää. Yhdistystemme välinen yhteistyö sai alkunsa toimistonaapureiden yhteisesti järjestämistä Neighbours from Hell -bileistä. Kuluneina vuosina yhteistyömme on entisestään lisääntynyt ja saanut uusia muotoja. Sittenkin olemmekin saaneet kunnian osallistua vuosijuhlillemme ja nyt myös kirjoittaa lehteenne. Olen erityisen tyytyväinen myös yhteistyökumppanuuteen perinteisten NeonVappu-bileidemme järjestämisessä.

Toimistonaapuruus on antanut myös itselleni paljon. Olen nimittäin saanut hallitusvuosieni aikana lukuisia uusia tuttavuuksia ja kavereita klubilaisista. On ollut mukava huomata, miten ulospäinsuuntautuneita ja ystävällisiä ihmisiä yhdistykseen pitää sisällään. Toivon todella, että saamme nauttia naapuruudesta myös tulevaisuudessa. Naapuruus nimittäin avaa oven lentävien kenkien lisäksi myös uusille yhteistyömuodoille ja ikimuistoisille tapahtumille.

Lämminä kevättä kaikille klubilaisille toivottaen,
Matias Nikkari
Puheenjohtaja, ELSA Turku ry

Tervetuloa paikalliseen!

Tule omistaja-asiakkaaksi paikalliseen osuuspankkiin. Olemme valmiit palvelemaan sinua tulevaisuuden muuttuvissa tilanteissa.

Voit varata ajan osoitteessa op.fi/vaihda tai soittamalla 0100 0500.
Lämpimästi tervetuloa!

OP elää Suomesta. Kansallisena merkittävänä toimijana meillä on suuri vaikutus suomalaisten elämään ja hyvinvointiin.

Yhteiskuntavastuu on tiivis osa OPn liiketoimintaa ja strategiaa.

OP Turun Seutu

Saavumme lumiseen ja kylmään Milanoon. Otamme junan Bolognaan, joka sijaitsee tunnin junamatkan päässä Milanosta. Myöhästyimme ensimmäisestä junasta, ja seuraava juna onkin lähes kolme tuntia myöhässä. Astuessamme Bolognan rautatieasemalta ulos kadut ja tiet ovat täyttyneet lumes-
ta sekä harmaan ja ruskeansävyisestä loskasta. Bolognassa ei ole sata-
nut lunta näin paljon kymmeneen vuoteen, ja sään tuomien haasteiden ta-
kia koulut, yliopistot sekä muutamat kaupat ovat laittaneet lapun luukulle.

ITALIAN

”EU-myönteinen
puolue jakaa
vastaantulijoille
marihuanaa.”

VAALIEN SYKKEESSÄ

Teksti ja kuvat:

Karoliina Kuusela

Tapaamme italialaiset ystäväni seuraavana päivänä Bolognan kauppatorilla. Olen tutustunut heihin yliopistovaihdon aikana Maastrichtissa, Alankomaissa. Tunteikkaan kohtaamisen jälkeen saamme ensikosketuksen vaaleihin, kun EU-myönteinen puolue jakaa vastaantulijoille marihuanaa. Italiassa laillistettiin vähän aikaa sitten marihuanan myynti tietyin edellytyksin erikoisliikkeissä. Ystäväni esittelee pieniä pusseja, joihin on liitetty nitojalla vaalipropagandaa. Muuten loskaisella ja lumisella torilla ei kampanjoivia puolueita näy. Italialaisten äänestämisen luonne ei usein ole äänestää jonkin asian puolesta, vaan enemmänkin jotakin toista puoluetta vastaan. Suurin osa äänestäjäkunnasta ei ole kiinnostuneita oikeastaan puolueohjelmista, koska vaalilupaukset ovat usein kovin suuria ja taloudellisesti mahdottomia toteuttaa. Korrupti-
on kukoistaessa mitään puoluetta kohtaan ei koeta suuria luottamuksen tunteita. Ystäväni esit-
tävät, että he äänestävät Berlusconiä puoluetta, Forza Italiaa, sekä muita oikeistopuolueita vastaan.

Vaalit ovat herättäneet huolta niin EU:ssa kuin laajemminkin Euroopan valtioissa. Heikko taloustilanne on nostattanut populististen puolueiden kannatusta Euroopassa ja Italiassa Viiden tähden liikkeen suosio lähentelee jopa suosituimman puolueen asemaa. Populististen puolueiden nousu lisää euroalueen poliittisen epävakauden riskiä, koska se saattaisi haitata nyt hitaasta talouskasvusta nauttivaa euromaita.

Italian talous on kohtuullisen hyvässä kasvussa, mikä ei valitettavasti heijastu työpaikkoihin. Nuorisotyöttömyys kukoistaa ja nuorten on vaikeaa saada edes tarjoilijan tai siivoojan töitä. Itsenäistyminen on lähes mahdotonta, kun työmarkkinoiden kysyntä ja tarjonta eivät kohtaa. Monet nuoret, jotka saavat töitä, joutuvat alisteiseen asemaan, koska heille ei yleensä tarjota laillista työ sopimusta. Työajat ja palkat eivät ole lain turvaamia. Yritykset voivat pompotella nuoria miten haluavat. He voivat aina kiristää työntekijöitä sillä, että jonossa on lukuisia muita työntekijöitä, jotka voivat tehdä halvemmalla työtä. Samaan aikaan avoimet paikat täytetään vanhemmille työntekijöille eikä ole puhuttakaan, että opiskelijoilla olisi mahdollisuus palkallisiin työharjoitteluihin. Nuoret ovat kuin umpikujassa: Vaikka töitä löytyisi sopimuksen kanssa, palkat ovat niin alhaisia, ettei niillä tule toimeen. Ystäväni haaveilevat maisteritutkinnon suorittamista ulkomailla. He uskovat, että parempi tulevaisuus löytyy Italian ulkopuolelta. Pohjoismaalainen hyvinvointivaltio olisikin heidän visionsa tulevaisuuden Italiasta.

Illalla menemme paikallisten suosimaan paikkaan, jossa saa juoda ja syödä niin paljon kuin haluaa alle kahdella kympillä. Musiikin soidessa kovaäänisesti pöytään saapuu erilaisia juustoja ja lihoja notkua tarjoiluvati. Loppumattoman viinin virratessa alamme puhua tarkemmin Viiden tähden liikkeestä, joka on suomalaisessa mediassa usein rinnastettu Perussuomalaisiin. Viiden tähden liike on EU-kriittinen ja populistinen puolue. Puolue suosii suoraa demokratiaa ja esittää taistelevansa korrup tiota vastaan. Poliittisella kentällä se ei halua asettautua mihinkään lokeroon, eli puolue ei tunnusta olevansa oikealla, keskellä tai vasemmalla. Ystäväni puhuvat usein kriittiseen sävyyn EU:sta ja eurosta, vaikka pitävät EU:ta hyvänä asiana ja haluavat Italian pysyvän EU:ssa. He argumentoivat kuitenkin usein suvereniteetin puolesta, koska EU:n asettamat taloudelliset säädökset ovat itse asiassa heikentäneet Italian tilannetta. Italia on usein Kreikan tavoin jätetty yksin maahanmuuton saralla, mikä on lisännyt tyytymättömyyttä EU:ta kohtaan. Ystäväni kokevat epäoikeudenmukaiseksi nykyisen järjestelmän, jossa haasteet Italialle ovat liian kohtuuttomat.

Seuraavana päivänä sataa räntää. Oranssinsävyiset, koristeelliset kaakelikävelytiet muuttuvat loskan peittämänä liukkaaksi luisteluradaksi. Junamme Venetsiaan on yli tunnin myöhässä ja ilma on paksun puolella. Saapuessamme lopulta Venetsiaan turkoosinväriset kanaalit lumoavat meidät satumai-

suudellaan. Lunta ei sentään enää ole, mutta eipä ole oikein italialaista tunnelmaakaan. Katujen vilskeessä näkyy yhä enemmän matkalaukkuja raahaavia turisteja kuin kaduilla kulkevia paikallisia. Pienet kujat ja kadut sekä tunnelmalliset, kauniit kanaalit täyttyvät valokuvia räpsivistä ihmisistä. Kaupungissa kulkiessa ei uskoisi, että seuraavana päivänä äänestetään Italian tulevaisuudesta. Muutamalta pieneltä torilta kaupungin laitamilta löytyy poliittisin ilmauksin töhrittyjä vaalijulisteita. Joidenkin vaalijulisteiden päälle on liimattu uusia julisteita, jotta epäsovinnaiset kuvat ja epämiellyttävät ilmaukset eivät vaikuttaisi tuleviin äänestäjiin. Turistien valloittamassa kaupungissa asuntojen hinnat ja vuokrat ovat nousseet niin korkeiksi, että paikalliset ovat joutuneet muuttamaan kehyskuntiin. Ehkä poliittista säpinää olisi löytynyt kaupungin ulkopuolelta. Ääntenlaskun seuraaminen italiaksi koituu ongelmalliseksi kielimuurin takia, joten painumme nuk-

kumaan. Vaalien lopputuloksen luen seuraavana päivänä Helsingin Sanomista. Vaaleissa neljän puolueen muodostama keskusta-oikeistolainen koalitionio sai eniten ääniä. Suurimmaksi puolueeksi nousi ilman vaaliliittoa ystäväni suosima Viiden tähden liike. Puolue sai paljon ääniä varsinkin köyhemmillä alueilla Etelä-Italiassa, jossa työttömyys on Italian korkeinta ja maahanmuutosta koituneet ongelmat haastavia. Yhtä suuri voittaja oli oikeistopopulistinen La Lega. Demokraattinen liike sai vähiten ääniä ja näin ollen puolueen puheenjohtaja irtisanoutui ”vaalilylytyksen takia”. Italia on muidenkin Euroopan valtioiden välillä jakautunut niin poliittisesti

kuin myös maantieteellisesti. Jännitysnäytelmä kuitenkin vielä jatkuu, kun hallitusneuvottelut alkavat ja seuraavien kuukausien päästä tiedetään, min-kälaista politiikkaa Italiassa tullaan toteuttamaan.

Muutaman päivän kuluttua kysyn ystävältäni mie-lipidettä vaalien tuloksesta Milanossa, koko reis-sun ainoana aurinkoisena päivänä. Puhumme leh-distössä esitetyistä väitteistä, kuten niin sanotuista ”historiallisista vaaleista”, sekä siitä, voittivatko populistiset puolueet siksi, että Italia on niin sano-tusti kriisissä. Ystäväni mukaan vaalit olivat tosiaan historialliset, koska vaalitavan vaihtuminen marras-kuussa majoriteettitavasta suhteelliseen vaalitapaan toi politiikkaan toivottua muutosta. Ystäväni kiistää kuitenkin sen ajatuksen, että maan ollessa kriisissä populistiset puolueet saivat valtaa. Vaikka Italialla on haasteita, hän ei näe maansa olevansa ”kriisis-sä”. Hänen mukaansa oikeistopopulistinen puolue La Lega (entinen Nord Lega) muutti vain retoriik-kaansa kohdistamalla ongelmat maahanmuuttoon ja keräsi varsinkin Italian eteläosissa paljon ääniä. Viiden tähden liike puolestaan houkutteli äänes-täjiä vasemmistolaisella politiikallaan. He ajoivat perustulomallia ja julkisen menojen kasvattamista, mikä nostatti puolueen suosiota varsinkin korkean työttömyyden vallitsevilla alueilla Etelä-Italiassa. Viiden tähden puolueen ideologia tehokkaammas-ta terveydenhuollosta, koulutuksesta ja sosiaali-turvasta kuvastaa ystäväni toivomaa, pohjoiseu-rooppalaisen hyvinvointivaltion kaltaista Italiaa.

EU-kriittisyydestä huolimatta Viiden tähden lii-ke pitää EU:ta osana Italiaa ja puolueen poliittisia arvoja. EU:n tuomia taloudellisia etuja harvakaan italialainen kieltää, mutta tyytymättömyys EU:ta kohtaan voidaan nähdä yhdeksi osasyiksi populis-tisten puolueiden voittoon. Toki Italiassa koetaan epäluottamusta ja turhautumista niin ammattipoliitiikkoja kuin poliittista järjestelmääkin kohtaan. Populistiset puolueet antavat ikään kuin vaihtoeh-don homehtuneelle järjestelmälle ja lisäävät kan-natustaan vastakkainasettelujen kautta. Lohdul-lista populistien voitossa on ainakin suurimman puolueen, Viiden tähden liikkeen, myönteinen suhtautuminen EU:hun. Se ei kuitenkaan tarkoi-ta, etteikö mahdollisesti uusi, populistinen hallitus tulisi vaatimaan EU:ta tilille esimerkiksi maahan-muuton suhteen. Italialaisten viesti on kuitenkin selkeä: asioiden on muututtava tulevaisuudessa.

•Lähteet: Helsingin Sanomat ja Yle

•Ystävien lausuntoja on pyritty tarkastamaan uutislähteiden kautta

Luzny Bieg*

Teksti: Petteri Mäkitalo

Kuvat: Mäkitalo ja
Wikicommons

-Puolan tempoileva demokratia

Puolan transitio kansandemokratiasta moderniksi länsimaaksi on ollut kiiteltä taival, joka nyt näyttää ottaneen reippaasti takapakkia. Puola on joutunut kritiikin kohteeksi kiistanalaisista reformeistaan, joista keskeisin on oikeuslaitoksen riippumattomuuden heikentäminen ja sen saattaminen poliittiseen kontrolliin. Miksi näin tapahtuu?

Talousskasvun ja tuloerojen maa

Joulukuussa 1990 Solidaarisuus- liikkeen johtaja Lech Walesa valittiin presidentiksi ja kommunismin aika oli virallisesti ohi. Ysärltä eteenpäin Puolan tarina on ollut tarina menestyksestä ja onnistumisesta. Alun vaikeuksien, eli neoliberaalin shokkiterapian, jälkeen Puolan talous on kasvanut hämmästyttävän hyvin ja maa on muutoinkin kehittänyt imagoaan pitkälle perunavodkan maasta. Tosin tasaista kasvua selittää paljon sitä edeltänyt taantumuksen aika. Kun lähtötaso on lähellä nollaa, talousskasvu jolla kiritään Länsi-Euroopan maita kiinni ei vaikuta niin ihmeelliseltä. Talousskasvun käänköpuolena ovat kasvavat tuloerot, joilla onkin merkittävä rooli maan politiikan ymmärtämisessä. Lopputulema on kuitenkin se, että muiden kärsiessä lamasta Puolan taloudella on mennyt ja menee hyvin. Puola on talousskasvun lisäksi ollut demokratian mallimaa muille entisille kansandemokratioille. Instituutiot ovat toimineet, maassa on aktiivinen kansalaisyhteiskunta ja politiikassa ei perinteisesti ole ollut tilaa ääripäille. Vuoteen 2015 asti valtaa piti vuorotellen keskusta-oikeisto ja keskusta-vasemmisto, mutta systeemi jossa todellista muutosta ei tapahtunut alkoi tynpiä puolalaisia. Niinpä 2015 parlamentti- ja presidentinvaaleissa populistisella otteella muutosta lupailut **Prawo i Sprawiedliwość** (PiS) eli Laki ja Oikeus- puolue nousi valtaan. Puolue on luonteeltaan kansallismielinen, konservatiivinen ja populistinen. Nimensä mukai-

Varsovan katukuvaa/
Mäkitalo

Laki ja oikeuspuolueen logo

sesti teemoina on tiukka linja rikoksia kohtaan ja kansantajuisen oikeuskäsityksen palauttaminen. Vaalitulos oli merkittävä, sillä ensimmäistä kertaa vapaan Puolan historiassa yhdellä puolueella on enemmistö parlamentissa, ja yhdistettynä saman puolueen presidenttiin PiS-puolueella on lähes vapaat kädet tehdä haluamiaan reformeja. Ongelmaksi vapaiden käsien politiikalle on muodostunut maan riippumaton oikeuslaitos, erityisesti perustuslakituomioistuin. Uudistusten kohteeksi joutuneesta oikeuslaitoksesta Puola onkin nyt muutaman vuoden vääntänyt kättä Euroopan Unionin kanssa, jonka näkemyksen mukaan EU:n ydinarvoihin kuuluva riippumattoman oikeuslaitoksen periaate on Puolassa uhattuna. Jupakka perustuslakituomioistuimesta alkoi, kun istuva hallitus nimitti 15-henkiseen istuimeen viisi omaa tuomariaan juuri ennen parlamenttivaaleja. Silloinen keskusta-oikeistolainen hallituspuolue *Platforma Obywatelska* eli Kansalaisfoorumi laski häviävänsä vaalit, ja tarkoituksena oli ilmeisesti sitoa seuraavan hallituksen käsiä perustuslakituomioistuinta rukkailemalla. Lopputuloksena tuomioistuimessa olisi istunut 14 Kansalaisfoorumin nimittämää tuomaria. Tämä ei kuitenkaan miellyttänyt kaikkia, ja muutamaa kuukautta aiemmin valittu PiS-puolueen presidentti **Andrzej Duda** käytti veto-oikeuttaan eikä suostunut hyväksymään nimityksiä vedoten niiden perustuslainvastaisuuteen. Tuomioistuin itse nimesi kaksi nimitystä perustuslainvastaisiksi, mutta antoi hyväksynnän lopulle kolmelle. Muutamaa kuukautta myöhemmin vaalit voittanut PiS nimitti kuitenkin omat viisi tuomaria, jotka Duda vannoi virkaan. Epäilyksiä herätti tuomareiden virkaanastujaisseremonia, joka pidettiin suljetuin ovin keskellä yötä. Lopputuloksena oli perustuslakituomioistuimeen tehty tupla-

bookkaus. Seuraava askel Laki ja Oikeus-puolueen toimesta oli tuomioistuimen äänestysääntöjen uudistaminen lailla niin, että päätöksiin vaaditaan jatkossa suurempi enemmistö. Näin tuomioistuin ei saisi tehtyä päätöksiä ilman viittä PiS:n nimittämää tuomaria. Uudistus lamautti perustuslakituomioistuimen päätöksenteon, ja tuomioistuin itse nimesi lain perustuslain vastaiseksi. Hallitus kuitenkin ilmoitti jättävänsä tuomioistuimen päätöksen käsittelemättä, sillä kyseistä päätöstä ei oltu tehty uusien äänestysääntöjen puitteissa. Seurauksena on tilanne, jossa hallituksella on mahdollisuus viedä läpi perustuslain vastaisia lakeja ilman oikeudellisia esteitä.

500+ Lapsilisäohjelman lanseeraus

Perustuslakituomioistuimen lisäksi PiS on käynyt käsiksi myös muihin oikeusasteisiin. Valtakunnan syyttäjän virka on siirretty oikeusministerille ja kohtalaista valtaa käyttävä syyttäjä-oikeusministeri on hamunnut itselleen laajan tuomareiden nimitysoikeuden, joka on aiemmin ollut tuomareiden omalla riippumattomalla neuvostolla. Valtaapitävien toimet ovatkin joutuneet ankaran kritiikin kohteeksi niin kotimaassa kuin ulkomailla, läpi poliittisen spektrin. Erinäisiin mielenosoituksiin on kerääntynyt valtavasti väkeä, ja EU on väläyttänyt Artikla 7- sanktiointikorttia. Artikla 7 mahdollistaa

sanktiotoimet jäsenmaata kohtaan, joka toistuvista kehotuksista huolimatta rikkoo EU:n perusarvoja. Mutta vaikka Puola ei muuttaisi kurssiaan, ovat sanktiot kuitenkin epätodennäköisiä: Pääministeri **Viktor Orbanin** johdolla Unkari on ilmoittanut äänestävänsä Puolan sanktiointia vastaan. Sanktioiden toimeen saattaminen vaatii nimittäin jäsenmaiden yksimielisyyden. Todennäköisemmin tavoitteena on nostaa Artikla 7 viralliselle agendalle, joka puolestaan legitimoi yksittäisten jäsenvaltioiden osoittamaa kritiikkiä. Nykyhetkeen asti Puolan hallitus on viitannut kintaalla kritiikkiin ja sen näke-

mistä politiikkaan voi kuvailla sanalla apaattinen, on politiikkaohjelmia helppo myydä talouden lukujen näyttäessä vihreää. PiS on julistanut ajavansa solidaarista politiikkaa, jonka tarkoituksena on tasata tuloeroja ja helpottaa vähäosaisempien kansalaisten asemaa. Laki ja Oikeus on siis vetänyt oikeista vivuista populistisessa ohjelmassaan. Näkyvimpänä positiivisena uudistuksena on 500+ lapsilisäohjelma, joka oli keskeinen ja myös ripeästi toimeenpantu vaalilupaus. 500 **zlotyn** eli noin 120 euron lapsilisä toisesta lapsesta alkaen on iso juttu maassa, jossa minipalkka on 2000 zlotya eli noin 460 euroa. Rahallisen arvon lisäksi lapsilisäuudistuksella on symbolinen arvo. Puolan talouskasvun jatkuessa väestö on kaipaillut takaisin sosiaaliturvaa, joka pistettiin maan tasalle yhdessä muun kommunismin perinnön kanssa. Talouskasvun kanssa käsi kädessä nousseet tuloerot ovat herättäneet tyytymättömyyttä tuloerojen huomomassa päässä olevan väestönosan keskuudessa. Hallitukset toisensa jälkeen ovat kyllä lupailleet kauan kaivattuja tulonsiirtoja, mutta PiS-puolueen hallitus on ensimmäinen joka lupauksiaan toteuttaa.

”Populistisessa viholliskuvan määrittelyssä otetaan harppaus ajassa taaksepäin: Liberaalien joukossa on edelleen kommunisteja ja heidän kätyreitään”

myksen mukaan iso paha EU koulukiusaa Puolaa, jossa demokraattisesti valittu hallitus yrittää kerankin toteuttaa kansallista itsemääräämisoikeutta.

Lapsilisiä ja solidaarisuutta

Poliittisen tulehduksen tilasta huolimatta Laki ja Oikeus on kasvattanut vaaleissa saamaansa kannatusta muutamalla prosenttiyksiköllä. Miksi PiS on niin suosittu? Maassa jossa äänestysaktiivisuus edellisissä parlamentti- ja presidentinvaaleissa oli noin 51-prosenttiyksikköä ja jossa tavallisen kansan suhtautu-

Ymmärtääkseen politiikan taustalla olevan motivaation on hyvä luoda katsaus puolueen ja sen ideologian sisälle. Vuonna 2001 perustetun puolueen puheenjohtajalla **Jaroslav Kaczynskyllä** on vahva ote puolueestaan ja samalla Puolan parlamentista ja presidentistä, vaikka hänen edustuksellinen vastuunsa rajoittuu rivikansanedustajan tehtäviin. Puolueen yhdessä edesmenneen veljensä **Lech Kaczynskin** kanssa perustanut Jaroslav on nähnyt paremmaksi harmaan eminenssin roolin, sillä maan presidentti ja vielä enemmän määrin pääministeri joutuvat kaiken kritiikin kohteeksi. Hallituksen ensimmäinen pääministeri **Beata Szydło** erosi joulukuussa, ja tilalle astui entinen pankkiiri **Mateusz Marowiecki**. Tavoitteena oli hallinnon kasvojenkohotus, sillä Marowiecki on kielitaitoinen ja ulosanniltaan vähemmän kansallismielinen kuin PiS:n puoluetoiminnassa marinoitu edeltäjänsä. Pääministeriksi noustuaan hänen puheenvuoronsa kuitenkin linjautuivat puheenjohtaja Kaczynskin kanssa, vesittäen toivottua vaikutusta.

Presidentti Lech Kaczynskyn valtiolliset hautajaiset

Kommunismin pitkä varjo

Kaczynskyn ideologia on seuraavanlainen: Puola on katolilainen, valkoinen ja eurooppalainen maa jonka kehitystä liberaalit eliitit ovat päässeet tarvelemaan liian pitkään. Mutta mistä nämä eliitit ponnistavat? Populistisessa viholliskuvan määrittelyssä otetaan harppaus ajassa taaksepäin: Liberaalien joukossa on edelleen kommunisteja ja heidän kätyreitään, sillä itsenäisyyden ensiaskeleet lähtivät alusta alkaen vääriin urille. Jaroslaw Kaczynsky ei ole mikään poliitikan myöhäisherännäinen. Yhdessä veljensä kanssa hän oli mukana Solidaarisuus- liikkeessä ja he toimivat yhteistyössä Lech Walesan kanssa. Kommunismin vallan päätyttyä näkemyseroja syntyi ainakin menneisyyspolitiikan suhteen, ja poliittinen yhteistyö katkesi. Walesa näki parhaaksi aloittaa puhtaalta pöydältä, tärkeintähän oli itsenäinen ja demokraattinen Puola. Kaczynskyn veljeksiä tämä jäi kaivelemaan, sillä heidän mielestään menetettiin oiva tilaisuus kurittaa vuosikymmenten sorron kätyreitä. Puolueen politiikassa onkin paljon kyse menneiden vääryyksien tai virheiden korjaamisesta. Oikeutusta näkemyksille on varmasti antanut Jaroslawin veljen ja silloisen presidentin Lechin traaginen kuolema Smolenskin lentoturmassa vuonna 2010. Näin valtapuolueen puheenjohtajan veli on nostettu marttyyriin jalustalle, Katynin joukkomurhan ja muiden Puolan historian tragedioiden rinnalle. PiS itsekin vetoaa avoimesti menneisyyden vääryyksiin viedessä läpi kiistanalaisia reformeja. Ajatuksena on, että

oikeuslaitos ja valtion media ynnä muut instituutiot ovat olleet mädätyksen kohteena niin pitkään, että tilannetta ei voi pelastaa pienellä hienosäädöllä. Puolan valtion ja yhteiskunnan suunnan pelastaminen on mahdollista vain radikaaleilla toimilla. Näillä perusteilla esimerkiksi oikeuslaitoksen reformin kritiikki torjutaan. Vallan kolmijaon ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden puolestapuhujat esitetään oman edun ja poliittisen status quon puolustajina, ei objektiivisen kritiikin esittäjinä. Yhdistettynä tavallisen kaduntallaajan näkemykseen politiikasta laajalti omaan elämään irrelevanttina sfäärinä, Laki ja Oikeus on onnistunut uudistuksissaan ja poliittista hintaakaan ei kannatuslukujen nojalla ole vielä jouduttu maksamaan. Farssin ainekset saattavat kuitenkin olla jo tekeytymässä. Tyytymättömyys aiempiin hallituksiin, poliittisiin suuntauksiin katsomatta, on kummunnut juuri todellisen muutoksen puutteesta ja hyvä veli- verkostojen luomisesta. PiS on hypännyt tähän kelkkaan auliisti mukaan, huolimatta puheista korruption kitkemiseksi. Valtiollisten TV- ja radioyhtiöiden johtoon nimitettiin omat kaverit, ja valtion urakoilla on palkittu tukijoita. Tähän mennessä kansan syvät rivit ovat painaneet asian villaisella, ikään kuin asiaan kuuluvana meininkinä. Mutta isompi korruptioskandaali saattaisi kääntää mielipiteet, antaen hallitukselle „Samaa vanhaa paskaa”- leiman.

**Luzny Bieg on toimittajan vapaa käänös Löysästä Meinigistä*

Musiikista ja mustasta magiasta

– HAASTATTELUSSA MIIKA KANTOLA

Teksti: Jenni Kilpi

Kuvat: Samuli Salo, Kristoffer Alho

Miika Kantola istuu nojatuolissa ja juo teetä. Päällä on kadehdittavan hieno kukkapaista ja hiukset ovat sykeröllä, mistä on muodostunut tyylillinen tavaramerkki. Viimeisenä hän on kuunnellut My Bloody Valentinen ”Only Shallow” -biisin, joka edustaa shoegaze-tyyliä. Kantola kertoo ihailevansa joidenkin muusikoiden rohkeutta tehdä radikaalia, valtavirrasta poikkeavaa musiikkia, olettamatta sen välttämättä menestyvän. ”Monen mielestä tämäkin albumi saattaa kuulostaa pelkältä sotkulta”, kommentoi Kantola 1991 tehtyä Loveless-albumia. Rohkeus musiikin tekemisessä on hienoa, vaikkei Kantola itse shoegazea haluakaan soittaa.

Unelmaprojektin ainekset

Kantola on 22-vuotias muusikko, joka soittaa bassoa New Fashioned -yhtyeessä. Hän tapasi Puolanmäen musiikkilukiossa bändikaverinsa Aleksin (Koli) ja tämän kautta myös rumpali-Kristofferin (Alho). New Fashioned on turkulainen pop-trio,

joka tunnetaan kiharoistaan ja kasarivaikutteisesta musiikistaan. Bändillä on vasta kaksi Spotify-julkaistua sinkkua, mutta biisejä on olemassa paljon enemmän ja bändi keikkailee ahkerasti. Biisit muodostuvat luomiskausina, jolloin bändi yhteistyössä väkertää runkoja intensiivisesti, jonka jälkeen ne jätetään pöytälaatikkoon hautumaan. Sopivan esteetiikan löytymisestä on vielä pitkä matka varsinaiseen julkaisuun. Jo pöytälaatikkovaiheessa on olemassa melodia ja teksti; teksti saattaa myöhemmin muuttua melodian säilyessä samana koko prosessin ajan.

New Fashioned tekee tällä hetkellä itse EP:tä (Extended Play; pidempi kuin sinkku, lyhyempi kuin albumi). Homma pitää bändin kiireisenä, sillä kaikki tehdään itse: sanoitus, sävellys ja tuotanto. New Fashioned on aiemmin myös tehnyt yhteistyötä eri tuottajien, kuten Mikko Tiaisen ja Santa Cruzin Joonas Parkkosen kanssa, mutta nyt halutaan toimia vaihteeksi oman ajankäytön ehdoilla. Levytyssopimuksen suhteen ei ole kiirettä.

New Fashionedin tekstit ovat englanniksi ja ne tehdään kielen ehdoilla toimiviksi. Kantola kertoo bändin törmänneen levy-yhtiöiden ”vetäiskö pojat suomeksi” –kysymykseen, mutta valinta tehdä musiikkia englanniksi tehtiin heti alussa, eikä siitä olla lähdetty tinkimään. Laulaja Aleksi on käytännössä kaksikielinen, ja esteettisesti New Fashioned on ”enkunkielinen unelmaprojekti”.

Suomessa englanniksi laulavista bändeistä ei viime aikoina olla oltu kaupallisesti kiinnostuneita ja pohdimme, miksi näin on. Kenties aika harva suomalainen bändi tällä hetkellä yltäisi kansainväliselle tasolle, vaikka poikkeuksia löytyy. ”Ehkä nyt on vaihe, jolloin bändit kypsyttävät ja kehittävät omaa juttuaan”, Kantola toteaa. Bändeistä kiinnostutaan kaupallisilla tahoilla sitten, kun ne menestyvät omillaan. Suomalainen musiikki tuntee kuitenkin monia menestyneitä englanniksi vetäviä bändejä. Asennemuutos on tapahtunut eniten ajassa: ennen oli enemmän bändit & rock, nykyään on artistivetoisempaa.

Nuijasodasta ja kohtalonuskosta

Kantola opiskelee Turun yliopistossa poliittista historiaa kolmatta vuotta ja kokee opiskelun olevan sopivaa vaihtelua musalle. Monella muullakin yliopisto-opiskelijalla on opiskelun ohella muita intohimoja, joihin menee jopa enemmän aikaa kuin opiskeluun. Musiikin ja poliittisen historian yhdistämistä Kantola ei ole pohtinut sen kummemmin. Akateemisen tutkinnon kautta saatu ammatti saattaisi suoda varmemman elannon, vaikkei Kantola vielä tiedä, mitä haluaa poliittisen historian tutkinnollaan tehdä. Kysymykseen tulevaisuuden linjoista vastaa Kantola näin: ”Ehkä mä oon vähän kohtalouskoinen, uskon että jotain varmaan tapahtuu; että tulee buusti haluta saavuttaa jotain – samalla tavalla mä oon päätenyt tekemään näitä juttuja, joita nyt teen.”

Musiikki ei hallitse Kantolan elämää, vaikka sen parissa tulee vietettyä aamut ja illat. Opiskelun ohessa musiikkia on vaikea kuunnella ”kun lukee kirjaa, josta ei muutenkaan ymmärrä mitään”. Myös urheillessa (silloin kun sitä tulee tehtyä) tulee harvoin laitettua musiikkia korviin. Lomailu musiikista on tärkeää, ja varsinkin kesät ovat olleet taukoa uuden musiikin luomisesta. Välillä musiikinteko tuntuu ponnistelulta, jos asiat eivät luista luontevasti ja biisi junnaa paikallaan. Kantolaa rasittaa satojen tuntien hienosäätö ennen sinkkujen julkaisua, jolloin oma innostus kappaleeseen alkaa olla jo kulunut. Tällöin

MIIKAN 5 BIISIVINKKIÄ

1. Bobby Womack – Across 110th Street
2. Childish Gambino – Me and Your Mama
3. TV on the Radio – DLZ
4. The Weeknd – Wicked Games
5. Prince – I Would Die 4 U

on laitettava kappale hetkeksi pois kuuntelusta ja löydettävä se taas uudelleen.

”Mikäs täs, turkulaisena asua Turussa ja opiskella korkeakoulussa”, kommentoi Kantola elämäänsä ja jatkaa P-klubilaisten olevan mukavaa porukkaa. Elämältä Kantola toivoo ennen kaikkea naurua ja onnellisuutta. Musiikin suhteen haaveena olisi oma albumi, toivottavasti vielä nuorella iällä.

Mieluisimmaksi historian tapahtumaksi Kantola mainitsee huumorilla Nuijasodan (1596-1597) ja kertoo olevansa äitinsä puolelta kaukaista sukua Jaakko Ilkalle.

Miten luodaan hyvä biisi?

Musiikin valtavirran kehitys on ennalta-arvaamattonta ja heijastelee aikaansa erilaisin tavoin. Biisien tehtailijoita on nykyään yhä enemmän, sillä Logic Pro:n, Garagebandin ja muiden edullisten ohjelmien myötä kuka tahansa voi olla oman elämänsä musiikkituottaja. Puitteista huolimatta hittibiisin tekeminen ei ole helppoa. ”Hyvän biisin tekeminen vaatii näkemystä, sitkeää yrittämistä ja ripauksen mustaa magiaa”, kuvailee Kantola. Jos keksii hyvän laulunaiheen ja nasevan tittelin, biisi saattaa ”kirjoittaa itse itsensä”. Toimivasta omasta biisistä tulee alkukantainen tuntemus, että on luonut jotain aidosti kiinnostavaa.

Muusikkona Kantola kokee olevansa ”jokapaikan tyyppi”, jolta sujuu sekä laulaminen että monet soittimet. Hän on vahvasti mukana myös biisinkirjoittamisessa. Tyylillisesti Kantola kokee inspiroituvansa eniten kahdesta bänditoveristaan ja kokee oppineensa heidän kanssaan työskentelystä enemmän kuin keneltäkään fanittamaltaan artistilta.

Haastattelun lopuksi puhumme musiikista itsestään. Kantola pohtii kaikkien aikojen lempialbumiaan ja sitä, tuleeko sellaista edes valita. ”Ehkä jokaiselle vuodelle on omansa, vuonna 2015 se oli varmaan Tame Impalan Currents”. Viimeisimpänä mieleen on jäänyt Childish Gambinon ”Awaken, My Love!” (2016). Entä mikä on se kaikkien aikojen paras biisi? Kantolaa ovat koskettaneet esimerkiksi Foo Fightersin ”Everlong” tai Pink Floydin ”Wish You Were Here”. Hänen mukaansa biisiin liittyvät muistot ja muistoihin kytkeytyvät ihmiset luovat kappaleeseen vahvimman tunnesiteen.

[illegible]

Seksuaalinen häirintä ja Turun yliopisto

Teksti: Eeva Rantanen

Kuvat: Anniina Laitakari

Seksuaalinen häirintä on aihe, joka on herättänyt keskustelua viime syksystä asti. Keskustelun teki näkyväksi #MeToo-aihetunniste, jota käytettiin sosiaalisessa mediassa ympäri maailman. Valitettavasti yliopisto ei ole tyhjiö, jossa seksuaalista häirintää ei esiintyisi. Walpo selvitti, miten Turun yliopistossa suhtaudutaan seksuaaliseen häirintään.

Aihetunniste #MeToo nousi otsikoihin loppuvuodesta 2017, kun useat Hollywoodin näyttelijättäret alkoivat jakaa kokemuksiaan elokuvamoguli Harvey Weinsteinin tai muiden tunnettujen elokuva-alan miesten harjoittamasta seksuaalisesta häirinnästä. #MeToo-tunnisteen käyttö levisi nopeasti ympäri maailman ja pian lukuisat naiset kertoivat omia tarinoitaan ja kokemuksiaan seksuaalisesta häirinnästä ja väkivallasta. #MeToon rinnalle nousi pian myös toinen aihetunniste #TimesUp, jolla haluttiin tehdä selväksi, että häirintää kokeneet eivät aio vaieta enää.

Kampanjoiden tarkoituksena oli kohdistaa huomio erityisesti työpaikoilla tapahtuvaan häirintään ja johti muutoksiin isoissakin yrityksissä. Turun

yliopistokaan ei jäänyt ilman omaa kohua: tämän vuoden alkupuolella yliopisto teki työsopimuksen opiskelijoiden seksuaaliseen häirintään syyllistyneen amerikkalaisen professorin kanssa. Ylen julkaiseman uutisen mukaan professorin palkkaamista harkittiin tarkkaan, mutta yliopistossa pidettiin kohtuuttomana, että tätä ”rangaistaisiin toistuvasti” menneestä käytöksestään. Alle viikon päästä uutisen julkaisusta yliopisto perui palkkauspäätöksensä tiedeyhteisön painostuksesta.

Turun yliopistolla on yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma, jonka tarkoitus on edistää yhdenvertaisuutta ja ehkäistä syrjintää. Suunnitelmaehdotuksen valmistelee tasa-arvotoimikunta ja sen

hyväksyy yliopiston hallitus. 30-sivuisessa suunnitelmassa mainitaan seksuaalinen häirintä vain kerran, listassa kielletyistä häirintämuodoista. Ylioppilaskunnalla on myös oma yhdenvertaisuusohjelma, jonka TYYn edustajisto on hyväksynyt. Tässä ohjelmassa seksuaalista häirintää ei ole erikseen mainittu.

Molemmat suunnitelmat on tosin julkaistu ennen #MeToo- ja #TimesUp-kampanjoiden kulta-aikaa. Kenties tulevissa suunnitelmissa seksuaaliselle häirinnälle annetaan enemmän palstatilaa.

Opiskelijan kohdatessa epäasiallista käytöstä yliopistossa hän voi olla yhteydessä ylioppilaskunnan häirintäyhdyshenkilöihin, mutta mitä yhteydenoton jälkeen tapahtuu? Walpo otti yhteyttä Juha Isotaloon ja Petra Peltoseen, TYYn häirintäyhdyshenkilöihin, selvittääkseen prosessin kulkua ja sitä, onko #MeToo vaikuttanut yhteydenottojen määrään.

Ensinnäkin, yhdyshenkilöt eivät pidä kirjaa ilmoituksien määrästä tai sisällöstä, joten niin sanottua tavanomaista tai keskimääräistä yhteydenottoa ei voi määrittää. Tapauksia ilmoitetaan kuitenkin niin paljon, että Isotalolla ja Peltosella on sellainen koko ajan työn alla.

Jokainen tapaus käsitellään yhteyttä ottaneen haluamalla tavalla ja ehdottoman luottamuksellisesti. Joskus yhdyshenkilö toimii vain keskusteluapuna, eikä asiaa viedä sen kummemmin eteenpäin. Yhdyshenkilö voi tapauskohtaisesti ohjata häirintää kokeneen ammattiavun piiriin tai tarvittaessa jopa poliisille.

#MeToo ei ole huomattavasti vaikuttanut yhteydenottojen määrään. Yhdyshenkilöt kuitenkin toivovat, että kampanja madaltaisi kynnystä ottaa yhteyttä heihin. He muistuttavat myös, että jokaisella yliopistoyhteisön jäsenellä on velvollisuus puuttua häirintään, jos sellaista huomaa.

Yliopistokulttuuri on oma taiteenlajinsa, johon kuuluu mitä kummallisempia perinteitä ja tapahtumia. Seksuaalinen ahdistelulla ei kuitenkaan ole mitään sijaa yliopiston tapahtumissa, ei edes leikin varjolla.

Lähteet:

Hjelt, Y. Turun yliopisto palkkasi opiskelijoiden häirintään syyllistyneen amerikkalaisprofessorin. Yle. 2018.

<https://yle.fi/uutiset/3-10053743>

Koutonen, J. Turun yliopisto purkaa Yhdysvalloissa häirintään syyllistyneen professorin työopimuksen. Yle. 2018.

<https://yle.fi/uutiset/3-10063445>

Turun yliopiston yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma 17.3.2017 alkaen. <https://tinyurl.com/yavkuvl8>

TYYn yhdenvertaisuusohjelma 2017-2020. <https://tinyurl.com/yapjkb4>

Suuret kiitokset TYYn Juha Isotalolle ja Petra Peltolalle, joiden vastausten ansiosta tämä juttu voitiin kirjoittaa!

Madrid Al Cielo

Poikkeuksellisen kylmän alkuvuoden jälkeen kevät on tullut Espanjan pääkaupunkiin ja nostattanut vaihtariopiskelijan rakkaussuhteen kaupunkiin vähintäänkin normaalin alkuhuuman tasolle. Lensin tänne tammikuun alkupuolella ja asettauduin taloksi ikkunattomaan huoneeseeni kahdeksan hengen kimp-pakämppään espanjalaisten ja kansainvälisten nuorten aikuisten sekaan. Madridin asuinalueilla on vahvat ominaispiirteensä, ja arvasin jo ennalta La Latinan olevan oikea valinta minulle. Hyvien metroyhteyksien lisäksi Madridin keskusaukiolle Solille kävelee vain alle kymmenessä minuuttia, mutta silti La Latinan kuppiloissa on vielä autenttista espanjalaista charmia, eikä kaduilla jää turistilaumojen jalkoihin. Öisin metron sulkeuduttua voi palata myös kävellen kotiin. Jooga- ja tanssistudiot löytyvät vierestä ja naapurikaupunginosina levittäytyvät monikulttuurinen Lavapies sekä taiteellinen Embajadores. Varsin täydellistä – lukuun ottamatta matkaa yliopistolle, kaupungin vähemmän kauniille itälaitamille, jota kertyy kolme varttia suuntaansa!

Opiskelen Universidad Rey Juan Carlosissa kansainvälisiä suhteita. Vaihtoon hakevan kannattaa olla tarkkana opiskelukielen suhteen: itse olin vahingossa päätyä hakuprosessin alkuvaiheessa täysin espanjankielisille politiikan kursseille, mutta sain lopulta vaihdettua englanninkieliseen kv-suhteiden ohjelmaan. Kielitaitoni olisi varmasti karttunut vielä paljon nopeammin, mutta ehkä oppi kurssien aiheista olisi mennyt suureksi osaksi ohi. Toisaalta tiedän myös monia espanjaksi opiskelevia, joiden lähtötaso kielessä ei ole ollut todellakaan päätähumaava, joten haasteisiin kannattaa myös tarttua. Rey Juan Carlos on yksi Madridin julkisista yliopistoista, ja sen tasosta voi ehkä olla montaa mieltä, mutta omat kurssini ovat onneksi olleet mielenkiintoisia ja standardi 30 noppaa tulee keväältä kokoon ihan sopivin ponnistuksin. Koko keväänä kurssini eivät edellytä yhdenkään kokonaisen kirjan lukemista, vaan opetustyyli suosii enemmän ryhmätöitä ja viikoittaisia palautuksia. Tämä kehittääkin varmasti käytännönläheisempää otetta ja tiedon soveltamista kirjatenttejä enemmän. Ja vaikka luennoilla ei olekaan läsnäolopakkoa, keskustelu on usein paikallaolon arvoista. Omat luentoni alkavat pääosin kello kolmelta iltapäivällä, joten paikalle on helppo raahautua niidenkin, jotka nauttivat Madridin oista täysillä.

Jos ja kun Erasmus-hassuttelut ja ainainen reggaeton alkavat kyllästyttää, löytyy viiden miljoonan ihmisen kaupungista muutakin fiestaa kyllikseen. Madridilaiset kutsuvat perinteisesti itseään nimellä los

gatos, kissat, sillä kissojen tavoin on väki aina liikkeellä ja rakastaa yöaikaa. Salsa ja bachata ovat aivan oma lukunsa, ja muutaman peruspyörähdysten opetteleminen on hyvin kannattavaa kelle tahansa. (Lisäksi salsakurssit ja -illat ovat pätevä tekosyy päästä sosialisoitumaan paikallisten kanssa ja lähteä tunnin jälkeen joukolla bisselle.) Jos lattarirytmit eivät sittenkään sytytä, Malasanan indiebaarit eivät petä ja hyviä teknoiltoja on niin paljon, että allekirjoitaneelle ne aiheuttavat paitsi suurta tyytyväisyyttä myös sitä kuuluisaa FOMOa ja runsaudenpulaa.

Eniten Madridissa rakastan sunnuntaita. Sunnuntaita vietetään antaumuksella ja siinä tuntuvat tiivistyvän kaikki espanjalaisen elon parhaat piirteet. Espanjan suurin ulkoilmamarketti El Rastro haarautuu pitkin Lavapiesin katuja kojuineen ja musiikkiesityksineen. Ympäri kaupunkia nautitaan kasuaalisti iltapäiväviiniä kauppahallissa, tapaksia seisten baaritiskillä tai olutta hälyisissä kadunvarsipöydissä, aina ystävien tai perheen seurassa. Jos eksyy yksin verkkareissa hakemaan pakastepitsaa, voi tuntea olevansa väärässä paikassa. Myös klubit osaavat hyödyntää sunnuntaifiliksien. Olen ollut sunnuntaina iltakuudesta iltakymmeneen kestävässä bileissä, joissa porukka tanssii täysillä tämän neljä tuntia, mutta ehti siitä vielä hyvissä ajoin kotiin nukkumaan seura-

”Espanjalainen luonne näkyy myös yhteiskunnallisena aktiivisuutena, mikä viehättää politiikan opiskelijaa”

vaa työpäivää varten. Espanjalainen kalenteriviikko alkaa sunnuntaista, ja onkin kiva ajatella sitä pirteänä alkuna uudelle viikolle.

Vaikka Madridissa moni puhuukin jonkin verran englantia, espanjan osaaminen on yhä ehdoton edellytys. Tullessani kaupunkiin espanjan perusteet olivat kielikeskuksen kursseilta hyvässä hallussa, mutta käytännön sujuvuudessa ja kielitaidon syventämisessä riittää edelleen paljon puuhaa. Paikalliset tuntuvat odottavan vieraan ottavan ensiaskeleen tutustumisen ja jutustelun suhteen, mutta ovat sitten loputtoman kärsivällisiä ja kannustavia opettajia, jotka eivät vaihda kieltä kesken kaiken. Itseäni on huvittanut ja kiehtonut espanjalaisen puheen risti-riita: kielenkäyttö on ronskia, herjaukset kekseliäitä ja kirosanoja viljelevät kaikki ikään ja asemaan katsomatta, mutta toisaalta koskaan ei unohdeta kohteliaisuussanoja ja jopa kerjäläiset metrossa lähestyvät pyytäen ensin kauliini anteeksi aiheuttamaansa häiriötä.

Espanjalainen luonne näkyy myös yhteiskunnallisena aktiivisuutena, mikä viehättää politiikan opiskelijaa. Asuinalueiden omat yhteisöt vaikuttavat olevan voimissaan, ja mielenosoituksia näkee melko usein. Yleensä ne ovat hyvin rauhanomaisia, vaikkakin jokin aika sitten naapurissa Lavapiessissä mellkoitiin polttamalla roskiksia ja rikkomalla ikkunoita poliisin ja katukauppiaan välillä sattuneen hässäkän jälkeen. Kansainvälisenä naistenpäivänä naisia ei niinkään lahjottu ruusuilla tai suklaalla, vaan yli viisi miljoonaa naista ympäri Espanjan meni lakkoon ja Madridissa sekä muissa kaupungeissa järjestettiin useita protestimarsseja vaatien esimerkiksi sukupuolten välisen palkkatuloeron korjaamista.

Vajaa puolivuotinen hurahtaa vaihdossa hävyttömän nopeasti; tuntuu, että juuri kun on asettunut aloilleen, alkaa kotiinpaluu jo häämöttää. Pohjoisille leveyksille syntynyt kehoni karkaa mieluusti Suomen vähälumiseen kesään juuri ennen Madridin neljäkymmenen asteen tukahduttavia helleaaltoja, mutta mieli jää vielä vaeltelemaan pitkin La Latinan kauniita katuja ja hyräilemään salsarytmejä. Ymmärrän nyt jotain siitä, miksi madridilaiset viittaavat kotikaupunkiinsa vaatimattomasti ”taivaasta seuravana”, Madrid Al Cielo.

KESÄ TULEE – OLETKO VALMIS

Tätä tekstiä kirjoittaessani vappuun on enää kuukausi. Aikeissani oli juuri vaihtaa Publicumin aulassa sijaitseva Indexin kalenteri uuteen, kun tajusin, että siihen saa lisätä jo vappuviikon tapahtumat. On vaikea uskoa, että aika on mennyt niin nopeasti. Oma fuksivuoteni on pian ohi, mutta onneksi olemme päässeet jo ideoimaan syksyn fuksiviikkoa, ekskursiota, vukuja ja baaribileitä, joten hauskuus ja tekeminen eivät tule loppumaan tähän kevääseen!

Eikä sinänsä ihme, että aika on kulunut kuin siivillä, kun ajattelee kaikkia kevään tapahtumia. Hallituksen järjestäytymisen ja tutustumisen jälkeen olemme päässeet järjestämään sekä perinteisiä suosikkitapahtumia, että uusia kokeiluja. Ehkä suosituimmaksi tapahtumaksi nousi jälleen legendaarinen lähiökierros, jossa päästiin tutustumaan Turun lähiöiden baaritarjontaan. Kun monet opiskelijoista tulevat muualta Suomesta, antaa lähiökierros heille ainutlaatuisen mahdollisuuden päästä kiertelemään Turkua opiskelijaystävien kanssa. Lähiökierroksen lisäksi järjestimme Chicissä I/O-Speksin promobileiden yhteydessä pidetyt Indexin ja Opexin kotiseututsit, joissa päästiin tutustumaan myös speksin esiintyjien taitoihin. Myös jo perinteeksi muodostunut Index Breakfast Club järjestettiin tänäkin vuonna Publicumin neljännessä kerroksessa. Uutena kokeiluna aloitetut viikoittaiset (keskiviikkoisin klo 11-13) päivystykset ovat sujuneet mukavasti ja muuttuneet jo rutiiniksi. Perinteisten tapahtumien lisäksi odotamme innolla myös uutta pääsiäishengessä järjestettyä yhteistyötapahtumaa Lexin kanssa.

Kevät huipentuu tietysti vappuun ja silloin riittääkin tapahtumaa myös Indexin puolella. Vappuviikon ohjelmaan kuuluvat muun muassa Den glider Index ja Lätäkässä vappuun-baaribileet, vappupäivystys, akateemiset pussikaljat, vappuolympialaiset, päiväsitsit, Brunchen kommer sekä maanantain vapputanssit. Indexin voitte bongata myös Trivial Perseissä!

Pian koittaakin kesä, joka tarkoittaa monille kesätöitä sekä taukoa opiskelusta. Toivotan siis onnea ja iloa kesään Teille, rakkaat klubilaiset, syksyllä taas nähdään!

*Kirjoittaja on P-klubin Index-vastaava
sekä Indexin tiedottaja, nettivastaava ja
ulkosuhdevastaava.*

OPIKELIJA- YSTÄVÄLLINEN

BAR

BRISTOL

HÄMEENKATU 16, TURKU
www.quizon.net

Menoa ja meininkiä turkulaisen
historiantutkimuksen kentällä jo
vuodesta 1922! Tule mukaan!

Kevään ohjelmaa:

Ke 2.5. Historia Nyt!

FT Johanna Skurnik: Tuntemattomasta tunnetuksi?
Australian maantieteellinen tutkimus ja kartoitus
1800-luvulla. Turun kaupunginkirjaston Studio klo 18–19.30.

Ke 6.6. Historia Nyt!

Koroinen. Suomen ensimmäinen kirkollinen keskus
(puhujina Korois-hankkeen tutkijoita). Turun
kaupunginkirjaston Studio klo 18–19.30.

Turun Historialliseen Yhdistykseen ovat
tervetulleita niin historian ammattilaiset
kuin harrastajatkin. Kritiikin ja P-Klubin
historianopiskelijoille yhdistyksen jäsenyys on
maksuton

TURUN
HISTORIA LINEN
YHDISTYS

www.thy.fi

Logopainetut hupparit alk. 20 €!
Tutustu mallistoon sivuillamme srt-mainostekstiilit.com!

SRT
MAINOSTEKSTIILIT

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A, 21110 Naantali
0400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebookissa: Srt-Mainostekstiilit Oy

”P-KLUBILAISUUS OLI AIKUISUUDEN ALOITUS JA AIVAN PARASTA AIKAA”

Fuksien grillaus ensimmäisinä klubipäivinä hieman rohkaisua nautittuaan on muodostunut jo mitä upeimmaksi perinteeksi. Tällä kertaa käytimme tätä konseptia häikäilemättä hyväksemme ryhmään, joka ei edes rohkaisua tarvitsisi. Entisten ja nykyisten P-klubilaisten kohtaaminen huipentui tuttuun tapaan alumnisitseihin Kirkkotiellä, ja Walpo kiinnostui ottamaan selvää siitä, miten sinisenä sydän kullakin sykkii vielä valmistumisen jälkeenkin.

Teksti: Amanda Viitanen

Kuvat: Amanda Viitanen
ja Vilma Hildén

Olen fuksi -09.

P-klubiajoilta mieleeni on jäänyt paljon asioita, koska P-klubi oli elämäni 7 vuotta. Se aika oli aikuiselämäni alkuvuodet. Oli suuri toiveiden täyttymys päästä näihin piireihin mukaan ja samalla pois kotoa, eli toisin sanoa aikuistua. En olisi voinut toivoa enempää näiltä vuosilta.

Parasta, mitä Pieneen Siniseen on kirjoitettu on ehkä viestit ensimmäisiltä sitseiltäni fuksina. Tutustuin silloin ihmisiin, jotka ovat vielä nykyäänkin ystäviäni ja jotka kirjoittivat ensivaikutelmiaan.

Trivial Perseissä pukeuduin ensimmäisinä kahtena vuotena eläinpukuihin ja se puku ei sinällään ollut tärkeä, vaan se uskomattoman levoton mielentila siinä. Se, että pukeutui joksikin vitun ahmaks, oli vain tekosyy käyttäytyä huonosti.

P-klubilaisuus oli aikuisuuteni aloitus ja aivan parasta aikaa. Kerta kaikkiaan ihaana. Löysin puolison ja näin edelleen.

Skarppi alumni

Olen fuksi -10.

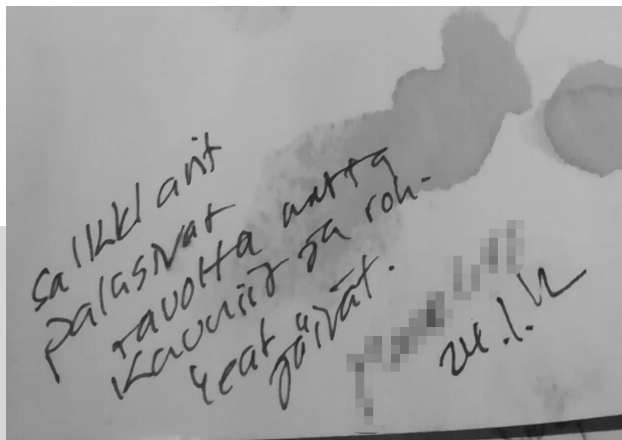
P-klubiajoilta on jäänyt mieleen valtavasti muistoja. Yksi paras on fuksivuoden vappuviikolta. Olimme Kritiikkipesiksen jälkeen matkalla Akateemiselle Helsingille ja kahden ystäväni kanssa harjoittelin, että tilaan curry-kanahampurilaiset. Curry – kana – hampurilaiset. Sitten vihdoinkin, kun pääsin siihen tiskille niin tilasin kolme kännikarahampurilaista. Se myyjä vähän siinä katsoi, että niin mikä oli, mutta saatiin sitten lopulta ihan oikeat hampurilaiset. Kännikara on jäänyt elämään.

Pieneen Siniseen minulle on kirjoitettu usein, että minulla on hyvät tissit. Jos unohdetaan ne tissikommentit, niin eräs henkilö on kirjoittanut, että ”Suuri johtaja, johdat meidät Eedeniin”. Se on jäänyt mieleen.

Olen voittanut Trivial Perseet natsiteemalla ja jos nyt osallistuisin, se olisi ehkä teema, jota lähtisin jatkamaan.

Haluan sanoa kaikille P-klubilaisille, että muistakaa juhlia!

Herkistynyt alumni

Olemme fuksi -10 ja fuksi -11.

P-klubiajoilta on jäänyt mieleen erityisesti ainakin Trivial Perseet -voitto.

Jos nyt osallistuisimme Trivial Perseisiin, teema olisi joku epäpoliittisesti korrekki. Joku voisi jopa ilmaista poliittisesti epäkorrekki. Ehkä Trumpin hallinto, siinä voisi vaihtaa vaan joukkueen porukkaa koko ajan.

Trumpin hallinto -teema on tosi hyvä, reaktiivinen. Minäkin käyn töissä, mutta en ole noin fiksu.

Laulukirjastani haluan jakaa kirjoituksen, joka ei ehkä teitä lehdistöä niin kiinnosta, mutta täällä on lausunto, että ”Salkkarit palasivat tauolta, mutta Kauriit ja rohkeat jäivät”. Se on jäänyt mieleen. Laulukirja myös näyttää siltä, että sen päällä oltaisiin tehty abortti.

P-klubi opetti huonoja vitsejä, paljon asioita, joista en ollut tiennyt mitään ja asioita, joista ei ole ollut mitään hyötyä loppuelämän kannalta. Esimerkiksi Tauski.

P-klubilaisuus antoi myös jätävän hyvän itsekurin, itsetunnon ja itsevarmuuden. Ehkä jopa liiallisen itsevarmuuden.

Kaksi alumnia kerralla

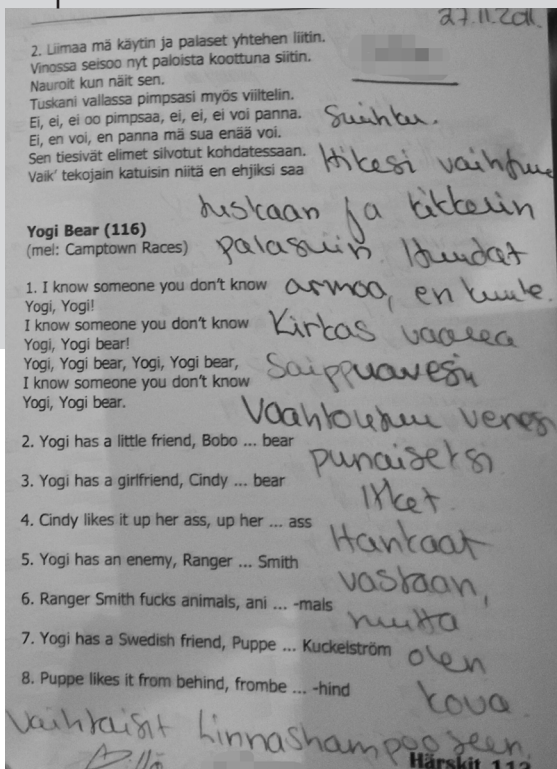
Olen fuksi -08.

Mieleen painuneimmat muistot P-klubiajoilta ovat joko liian tylsiä tai sellaisia, joita ei voi kertoa. Kerron kuitenkin yhden jälkimmäisistä. Erään kerran Rovaniemellä näin asioita, joita en ehkä olisi halunnut nähdä tai joita en välttämättä välittäisi muistaa. Tähän tapaukseen liittyy kynttilöiden työntämistä erinäisiin kehonosiin. Tällä reissulla alastomuus oli myös enemmän sallittua ja läsnä kuin missään muualla.

Laulukirjastani haluaisin jakaa yhden erittäin hyvän kirjoituksen, jossa minun toivotaan tukehtuvan erään henkilön erääseen elimeen. Lisäksi täällä on tällainen kaunis suihkukertomus, jossa penikseni paloitellaan. Siinä on aika feministinen sanoma kuitenkin.

Trivial Perseisiin osallistuisin sellaisella Lego-teemalla. Meillä olisi pahvilaatikot ja siihen Lego-ukon käteen voisi teipata kaljan. Kukaan ei loukkaantuisi eikä poliittinen ura menisi pilalle.

Lopuksi tahtoisin sanoa vielä kaikille vanhoille, että moro paskoille. Kaikille nuorille tahtoisin sanoa, että alkää ikinä antako ihmisten kertoa teille, että te ette voi saavuttaa teidän unelmianne. Jos minäkin pystyn tähän, tekin pystytte. Tähän ei vaadita niin paljon kuin te luulette. Pitäkää huoli itsestänne. Kiitos.

Alumni, jonka opiskelu-ajasta muut osaavat sanoa enemmän kuin hän itse

Olen fuksi -09.

Muistoja P-klubiajoilta on miljoonittain. Tämä on siis Walpoon tulossa? Tiedän siis sensuroida...

Keskustelua sivusta kuunnellut henkilö auttaa

Aikoinaanhan tämä jäbä on ollut eräässä P-klubin luottamustoimessa, josta sai palkan ikään kuin kaljapalkkana. Hän kuitenkin joi koko P-klubin lähes konkurssiin ja tästä tavasta luovuttiin hänen jälkeensä. Näin on minulle opetettu.

Mitä? Ei pidä paikkaansa! No, jos oikeasti näin on, niin tämä on lempimuistoni P-klubista. Lämmöllä muistelen kyllä myös kaikkia niitä toimistojatkoja ja erityisesti yhtä iltaa, kun sanoitettiin yksi kappale, joka on lisätty myös laulukirjan uuteen painokseen.

Pienestä Sinisestäni ei löydy ehkä painokelpoisia kirjoituksia, mutta pakko mainita lempisitsilaulunani alun perin kritiikkiläinen, ja sen vuoksi ehkä hieman halveksuttu, Attilan keväthuumaus.

Jos osallistuisin Trivial Perseisiin, teema olisi ehdottomasti Mortal Kombat. Olen yrittänytkin saada ihmisiä suostuteltua tähän. Pukeuduttaisiin sen hahmoiksi ja aina rasteille tultaessa soitettaisiin sen tunnari.

Haluaisin sanoa kaikille Walpon lukijoille, että Walpo on hieno instituutio. Joskus jengi on kokenut, että siihen kirjoittaa pelkät P-klubin kommunistit, mutta kaikkien kannattaa kirjoittaa. Walposta on oikeasti hyötyä työelämässäkin. Kirjoittakaa nyt helvetti Walpoon!

Kuvat: Wikimedia Commons

Tänä päivänä maata johtaa presidentti Klaus Johannis ja pääministeri Viorica Dăncilă. Johannis kuuluu Romanian historiallisesti merkittävään Transilvanian saksalaisvähemmistöön ja on päättäjänä tunnettu korruptionvastaisuudestaan ja innokkaasta taloussuodistusten ajamisesta. Johannis on ensimmäinen Romanian presidentti, joka ei ole etniseltä taustaltaan romanialainen. Pääministeri Dăncilă taas on maan ensimmäinen naispuolinen pääministeri. Ennen pääministeriyytään hän toimi meppinä vuosina 2009-2018.

Romaniassa on asukkaita noin 20 miljoonaa, pääkaupunki Bukarestissa noin kaksi miljoonaa, maan virallinen kieli on romanian ja valuuttana toimii Romanian leu (monikossa lei) ja ban (monikossa bani). Hetkellisesti vuonna 2005 leu oli maailman vähäarvoisin valuutta. Samoihin aikoihin oli käytössä miljoonan leun seteli. Yksi leu on noin 20 senttiä. Romania on tavoitellut euroalueelle liittymistä, mutta maan talous on ollut liian epävakaa pohjalla siihen liittyäkseen.

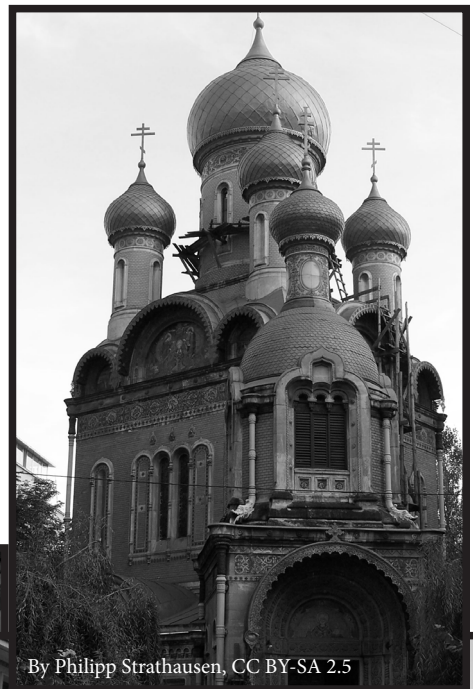
Mitä Romania tarjoaa matkailijalle? Maa on pullollaan luonnon omia matkailukohteita. Kaunis Tonava on UNESCO:n maailmanperintökohde ja keski-Romaniaa hallitsee Karpaatit, jonka korkeimmat huiput ovat yli 2,5 kilometrin korkeudessa. Historiallinen Transilvanian alue on antanut innoitusta monille kaunokirjallisille teoksille ja elokuville. Maa on pullollaan satoja vuosia vanhoja kirkkoja.

Itä-Euroopan Pariisiksiin kutsuttu Bukarest on Romanian suurin ja merkittävin kaupunki. Kaupungissa on nähtävissä sen kommunistinen menneisyys. Bukarestin läpi virtaa Dâmbovița-joki. Ehdoton must-see -nähtävyys Bukarestissa on Romanian

parlamenttitalo, joka on maailman toiseksi suurin hallintorakennus 1100 huoneellaan. Talo rakennettiin aikanaan presidentti Ceaucescun käskystä ja siitä piti tulla loistelas sosialismin palatsi sekä presidentin koti. Ceausescu ehdittiin kuitenkin teloittaa ennen palatsin valmistumista.

Kaupungissa voi pysähtyä viettämään aikaa historiallisessa korttelissa, jonka ravintoloissa voi nauttia vaikkapa perinteistä ciorba-keittoa tai frigărui, joka tarkoittaa grillattua lihavarrasta. Viime vuoden Varsovan matkaajille vinkiksi: pierogit kulkevat Romaniassa nimellä galuste. Itä-Euroopan hintatason takia myös opiskelijalla on varaa nauttia kahvinsa ohessa vielä perinteikkäitä romanialaisia lettuja. Hintatasosta huolimatta ylimääräiset pennokset on helppo upottaa Bukarestin moniin kasinoihin.

Kaikki ruokalajit kannattaa kuitenkin kulauttaa alas laadukkailla ja edullisilla romanialaisilla viineillä.

Nippelitietoa

Bukarestin kaupunki myönsi vuoden 1994 jalkapallomaajoukkueelle kunnia-asukkaan arvonimen, sillä joukkue oli lähellä päästä MM-välieriin.

Romanian viljelyalasta 2 prosenttia on pyhitetty viininviljelylle.

Romanian EU:n neuvoston puheenjohtajakaudet ovat tammikuusta kesäkuuhun vuonna 2019.

Punaviinin ystävien kannattaa erityisesti metsästää Dealul Maren alueelta tulevia viinejä, joiden sanotaan olevan maan parhaita. Romanialla on myös pitkä oluthistoria, sillä maassa on pantu olutta jo 1700-luvulla. Romanian tunnetuin olut lienee Ursus, joskin lähteideni mukaan se on kaukana parhaasta. Bukarestissa oluelle kannattaa piipahtaa pieneen Beer O'Clock -pubiin. Jopa Ursusin saa kuitenkin alas, kun oluen ohella naukkaa shotin tuicaa, joka on aika tiuccaa tavaraa.

Kantakaupungista kannattaa poiketa Rahovan työläiskortteliin. Kommunismin aikainen asuinalue on herätetty harmaudesta eloon värikkäillä maalauksilla ja kukkatoreilla. Piata de Flori on vierailun arvoinen, jos kukkaloisto miellyttää silmää. Kukkien lisäksi alueella on mahdollista tutustua vanhaan oluttehtaaseen, Bere Rahovaan. Puistokävelyllä kannattaa suunnata Balta Albaan, eli Valkoiselle järvelle, jota ympäröi puisto.

Romanialainen mielenmaisema on helppo tavoittaa kuuntelemalla melankolista kansanmusiikkia. Jos musiikki ei auta, pääsee melankoliaan vaipumaan muistellessaan Romanian murskavoittoa Suomen jalkapallomaajoukkueesta vuonna 1974. Turpaan tuli jopa 9-0 ja tulos on edelleen Romanian jalkapallohistorian suurin voitto. Jalkapallo on Romaniassa sydämen asia ja pelkästään pääkaupungista löytyy neljä eri joukkuetta, jotka pelaavat Romanian pääsarjaa.

Turku's only English pub is also Turku's student pub!

**10% discount on ALL products
ALL THE TIME!**

The best craft beers and ciders in town at low prices!

The only bar serving the famous Spitfire ale on tap!

The pub can also be booked for quizzes,
karaoke, discos & parties free-of-charge!

Puutori, 20100 Turku www.waterloo.fi

PÄÄ TÄYNNÄ HISTORIAA

– seikkailu keskisuomalaiseen opiskelijakulttuuriin

Teksti ja kuvat: Olli Saarinen ja Tiia Ylä-Peräinen

Maaliskuun 16.-18. päivä P-klubin ennätys-suuri delegaatio osallistui Historian Opiskelijain Liiton kevätseminaariin, joka järjestettiin Jyväskylässä. Hol-vastaava onnistui houkuttelemaan paikalle itsensä lisäksi peräti neljä opiskelijaa poliittisesta historiasta sekä villinä korttina yhden myös valtio-opista!

Sitsien jälkeen suunnattiin jatkoille Jyväskylän ykkösmenomestaan Freetimeen, joka oli varsin jännittävä yhdistelmä Lyniä ja Dynamoa.

Matkaan lähdettiin perjantai-iltapäivästä ja ensimmäinen pysähdys tuli vastaan jo Urjalassa. Paikallinen makeistehdas tarjosi runsaat matkaeväät, joilla pärjättiin jyvskyläiseen Hesburgeriin asti. Pian saimme todeta, ettei ole turkulaista Heseä voittanutta. Ruokaa sai odottaa lähes nälkäkuoleman partaalle. Kenties erikoistilaus (kampanjatuote Valkosipulikerros) tuotti maalaispiitäjän pihvinkääntäjälle ylitsepääsemättömiä ongelmia. Tämän kurjan kohtalon vuoksi emme ehtineet viralliseen seminaariohjelmaan kuuluneeseen lautapeli-iltaan, mutta onneksi saimme korvaukseksi sentään jäätelöt. Koetelmuksesta selvittyämme löysimme tiemme paikallisten opiskelijoiden suosimaan ravintola Sohviin verkostoitumaan – ainakin muiden turkulaisten kanssa.

Lauantaiaamuna heräsimme reippaana viralliseen seminaariosuuteen. Olimme luonnollisesti hyvissä ajoin paikalla kahvitarjoilun toivossa. Seminaarien puhujien tyyli vaihteli teatraalisesta puheenvuorosta akateemiseen luentoon. Aiheina olivat ”Rähinäviina ja arkikaljaa. Alkoholista, sen käytöstä ja seurauksista esimodernilla ja modernimmallakin ajalla”, ”Kirkkokänni” sekä ”Miesten juopotteluun liittyvät rikokset Suomen seminaareissa kieltoain aikana”. Seminaarista opimme ainakin sen, että Suomessa on tykätty viinasta ja törkeysistä jo kauan ennen nykyistä opiskelijakulttuuria sivuilmioineen. Kyllä klubinkin juuret taitavat todellisuudessa olla kauempana kuin vuodessa 1975.

Seminaarin jälkeen vuorossa oli hyvin vahvasti paikallisilla rituaaleilla maustetut sitsit. Kieltolaki-teemaisia sitsejä ennen ohjeistettiin osallistujia sähköpostilla: toastmastereiden sana on laki, ja erityisesti kannustettiin käymään vessassa jokaisella konferenssilla, ihan vain varmuuden vuoksi. Varsin ystävällisiä ohjeita. Absurdeimpana esimerkkinä tästä tapahtumasta oli kuitenkin 45 minuutin ruokatauko, jonka aikana nautittiin paikallisesta pizzerias-ta tilatuista pizzoista. Tunnetusti täydellä mahalla voi alkaa väsyttää, kuten saimme tällä pitkällä tauolla myös huomata. Onneksi jokainen sitsaaja kuitenkin heräsi sitsien viimeiselle näytökselle, jolla saimme todistaa teeman mukaista spehtaakkelia. Näistä sitseistä ei sentään noussut YLEN uutiskynnyksen ylittävää kohua – ainoastaan mutinaa p-klubilaisten kesken. Vaikka sitsit olivatkin odotuksiin nähden hyvin erilaiset, jatkojen Murheellisten laulujen maa karaokessa ja Mr. Brightside sekä Africa tanssitaltalla paikkasivat kumman paljon.

Vaikka verkostoituminen saattoi viikonlopun aikana jäädä hieman vähälle, sitsikulttuuri olla erilaista ja opiskelijaruokalan löytäminen kampusalueelta osoittautua yllättävän haasteelliseksi, käteen jäi monta hyvää muistoa. Matkadelegaatio myöntää vahvan suosituksen lähteä mukaan HOLin tapahtumiin, vaikka niiden teemat eivät aina olisikaan politiikan tutkimuksen ydintä.

P-klubin delegaatio murheellisten sitsien maassa. Älkää antako iloisten ilmeiden hämätä.

TURUN VUODET 1917-1918

Teksti: Julia Autio

Kuvat: Museovirasto - Musketi,
Historian kuvakokoelma (CC BY 4.0)

Lähestytään toukokuuta ja sen myötä "sisällissotakevät" on pian ohi. Vielä on kuitenkin hetki aikaa syventyä sadan vuoden jälkeisiin tapahtumiin, tällä kertaa Turun näkökulmasta. Turku ei sisällissodan kertomuksessa ole kansakunnan tasolla saanut kovin merkittävää roolia. Kaupungin historiaa runsaasti käsitelleen Rauno Lahtisen sanoin Turku oli kuitenkin keväällä 1917 Suomen vallankumouksellisin kaupunki. Mitä Turussa vuosina 1917-1918 sitten oikeastaan tapahtui? Tässä jutussa näiden vuosien kulkua avataan 18 yksittäisen tapahtuman kautta.

Venäjän alueella, eli myös Turussa, vietettiin vallankumouksen uhrien muistopäivää näyttävin juhlamenoin. Juhlallisuudet koostuivat Kauppatorilla pidetystä sielunmessusta sekä työväen kulkueesta, jota jopa porvarillisissa lehdissä keuhuttiin "suurenmoiseksi". Kulkueen kierrettyä Linnankadun, Aurasilan, Hämeenkadun, Aninkaistenkadun ja Yliopistonkadun kautta torille, päivä jatkui kansalaisjuhlalla puheiden ja laulamisen merkeissä; Turun ilmassa kajahtelivat muun muassa Kansainvälinen, Maamme-laulu ja Porilaistenmarssi. Vallankumouksen muistopäivä oli viimeinen kerta pitkään aikaan, kun eri yhteiskuntaluokat pystyivät juhlimaan yhdessä.

29.3.1917

17.3.1917

"Kehotus Turun kaupungin ja sen ympäristön asukkaille: Ne suuret tapaukset, joita nykyisin sattuu keisarikunnassa ja Suomessa, ovat luonnollisesti omiaan synnyttämään levotonta mielialaa. – Parhaiten voimme nykyisinä levottomina aikoina hyödyttää maata ja itseämme rauhallisesti suorittamalla jokapäiväiset velvollisuutemme ja säilyttämällä mahdollisimman suuren itsehillinnän ja tyyneyden."

Näin tiedotti Turun kaupunginvaltuusto pyrkien hillitsemään Venäjän maaliskuun vallankumouksen aiheuttamaa liikehdintää. Yleinen mieliala oli se, että keisarivallan kaatuminen merkitsi valoisampia aikoja Suomelle ja sen kansalle. Samalla kuitenkin pelättiin "outoja kansankiihottajia", joita Turun seudulla oli havaittu. Erityisen innoissaan vallankumousta seuranneesta vapauden tunteesta olikin työväestö, jonka hurraa-huudot ja punaiset käsivarsinauhat värittivät Turun katukuvaa.

5.4.1917

Puutorilla kahakoitiin, kun kolmisenkymmentä nuorukaista hyökkäsi poliisien kimppuun. 150 naista kokoontui elintarvikelautakunnan edustalle vaatimaan omaa osaansa sokerista, jota eräät porvarilliset naiset olivat huhujen mukaan etuoikeudella saaneet. Työväenyhdistyksen pihalla kokoonnuttiiin ja keskusteltiin elintarvikekysymyksestä. Turussa oli kärsitty elintarvikepulasta jo vuoden alusta lähtien. Kokouksessa päädyttiin vaatimaan elintarvikelautakunnan koostumuksen muutosta siten, että siellä olisi työläisiä ja porvareita yhtä paljon. Muutoin sosialistien olisi kaapattava koko lautakunta. Sosialistit alkoivat olla loven kyllästyneitä niin saamattoman elintarvikelautakunnan kuin poliisinkin toimintaan. Työväestön ja porvariston vastakkainasettelu syveni huhtikuun mittaan.

Turussa oli useita päiviä liikkunut huhu siitä, että Valion varastoihin oli kerätty keinottelutarkoituksissa voita ja juustoakin oli säilytetty jo niin pitkään, että osa siitä oli ehtinyt pilaantua. Väkijoukko kerääntyi tälle Valion varastolle Hamburger Börsin. Kansa onnistui viemään niin Eerikinkadun kuin Kauppiaskadun ja rautatieasemankin varastoista voin ja juuston, jotka siirrettiin elintarvikelautakunnan varastoon. Seuraavana aamuna käynnistyi jälleen lakko. Tämän ja muutaman seuraavan päivän tapahtumat kulkevat nykyään nimellä voimelakka.

”Se pöyristyttävä tosiasia, että Turun kaupunki on kolmen viime viimeksikuluneen vuorokauden ajan ollut satalukuisen ryövärijoukon vallassa - -, johtaa aivan itsestään mieliin kysymyksen: missä ovat kaupungin järjestyksenvalvojat? - - järjestyksenvalvojat seisoskelevat ryövärijoukossa, yrittämättäkään estää ryöväyksiä.”

Näin kirjoitti Uusi Aura 12.8.1917, kun tilanne kaupungilla oli jälleen saatu rauhoittumaan. Edellisenä päivänä voita oli ehditty muutaman tunnin aikana jakaa noin 2700 kiloa, ennen kuin sotilaat ja poliisit olivat saaneet tilanteen hallintaan.

9.8.1917

Turussa vappukulkueeseen osallistui noin 13 000 työläistä ja venäläistä sotilasta. Urheilukentällä pidetty vappujuhla vaikutti erityisesti paikalla olleisiin nuoriin, joita puheet vapaudesta ja veljeydestä innoittivat. Juhlassa oli mahdollisesti paikalla jopa puolet koko kaupungin asukasmäärästä, noin 30 000 henkeä. Joukkovoiman mahdollisuudet havaittiin, mikä lisäsi mielenosoituksia, lakkoja ja levottomuuksia.

1.5.1917

Turun sosiaalidemokraattinen kunnallisjärjestö päätti perustaa lakkojen ja mielenosoitusten järjestyksen valvomiseksi järjestysmiliisin. Tälle tuli käyttöä kesän aikana toistuvien mielenosoitusten, lakkojen ja torikokousten myötä. Varsinaisia punakaarteja alettiin perustaa vasta lokakuussa.

1.7.1917

29.5.1917

Turussa alkoi yleislakko, jonka vaatimuksena oli Turun palokunnan sotilaallisesta kurista luopuminen sekä palomestarin ja ruiskumestarin erottaminen. Kiista vaikuttaa äkkiseltään melko pieneltä, mutta kyseessä oli viimeinen säie pitkin kevättä kiristyneissä väleissä. Kaupunginvaltuusto päätti olla myöntymättä esitettyihin vaatimuksiin, minkä seurauksena lakkolaiset toimittivat valtuuston puheenjohtajalle kirjelmän:

*”Herroille kaupunginvaltuutetuille Turussa
Ilmoittaa Turun sos.-dem. kunnallistoimikunta täten, että kaupunginlakkolaisten kokous tänään päätti että ellei lakkolaisten esittämät vaatimukset tule huomiseen klo 12 mennessä toteutetuiksi, ottavat lakkolaiset valtuusmiespaikat ja kaikki muut kunnan hallintoelimet omaan huostaansa. - -”*

Seuraavien muutaman päivän aikana valtuutettuja pidettiin vankina kaupungintalossa, sillä heitä ei suostuttu päästämään ulos, ennen kuin he olisivat suostuneet lakon vaatimuksiin. Kaupunginvaltuusto ei kuitenkaan suostunut tekemään päätöksiä piiritystilanteessa. Lopulta tilanne raukesi neuvottelemalla, osittain Helsingistä tulleiden vieraiden, kuten Svinhufvudin ja Tokoin, ansiosta. Lakkokin loppui illalla 1. kesäkuuta.⁴⁵

Turun miliisilaitos meni lakkoon, koska kaupunginvaltuusto tai myöskään senaatti eivät suostuneet maksamaan heille palkkaa. Kukaan ei ollut pitämässä järjestystä yllä Turun kaduilla ja seuraavan viikon ajan kaupungissa vallitsi kaaos. Liikkeitä ryöstettiin ja hajotettiin; pelkästään ensimmäisen yön tuhojen rahallisen arvon arvioitiin nousseen kolmeen miljoonaan markkaan. Turkua pidettiin Suomen vallankumouksellisimpana kaupunkina ja se oli täysin punaisten vallassa.

15.12.1917

Sosialistit pitivät Turussa kokouksen, jossa päätettiin ryhtyä entistäkin kokonaisvaltaisemman toiminnan tielle. Kokoukseen saapui Helsingistä puhelu, jossa kerrottiin, että pääkaupungissakin oli viimein päädytty turkulaisten vaatimaan ratkaisuun. Aseellinen vallankumous oli alkanut. Turun valtaaminen ei ollut vaikea tehtävä, olihan kaupunki käytännössä ollut punaisten hallussa jo useamman kuukauden.

27.1.1918

20.8.1917

Turun suojeluskunta perustettiin, erityisesti voimellakoiden aikana havaitun poliisin voimattomuuden kannustamana.

2.11.1917

Elokuun voimellakkaa oli käsitelty oikeudessa 9. lokakuuta lähtien. 2. marraskuuta pidettiin jälleen oikeuden istunto asiaan liittyen, kun saaliin ryntäsi yllättäen kymmenkunta venäläistä matruusia, jotka uhkasivat salissa olleita aseita ja vaativat syytettyjen vapauttamista. Selkkaus oli ohi noin kymmenessä minuutissa ja sen päätteeksi syytetyt todella vapautettiin ja matruusit veivät mukanaan myös kaikki asiakirjat.

14.11.1917

"Turun kaupungissa on tänään tapahtunut vallankumous. Hallinnolliset ja kunnalliset laitokset ovat siirtyneet työväen käsiin. - -"
-Turun Sos. -dem. kunnallisjärjestön Johtava komitea

Koko maassa alkoi suurlakko. Turun sosialistit olisivat edeltävien päivien aikana olleet valmiita ryhtymään jopa taisteluun, kuten Lenin suomalaisia oli ohjeistanut. Vallankumoukseen ei kuitenkaan (vielä) ryhdytty. Ensimmäisenä lakkopäivänä Turun kadut täyttyivät venäläisestä sotaväestä ja työväen miliisijoukoista. Kaikki työpaikat, virastot ja koulut olivat kiinni, jopa liikenne pysähtyi junia lukuun ottamatta. Ainoastaan sähkölaitos, vesijohtolaitos ja kaasutehdas olivat erikoisluvalla auki. Poliisilaitos, maistraatti, raastuvan oikeus, kaupungintalo, puhelinlaitos ja lukuisat muut paikat vallattiin klo 10 mennessä aamulla. Takavarikoidut aseet jaettiin punakaartilaisille. Kaupunkilaiset pysyttelivät pääasiassa kotonaan. Lakko päättyi 20. marraskuuta ja vaati yhden kuolonuhrin, kauppias Dammertin, joka ammuttiin hänen vangitsemisensä yhteydessä. Lakon jälkeen Turku jäi pääasiallisesti punaisten valtaan ja vasemmiston tunnuslauseeksi tuli: "Lakko lopetettu, taistelu jatkuu".

Suinulan verilöyly oli sisällissodan ensimmäinen joukkomurha ja vaikka se sattuikin Tampereen seudulla, olivat turkulaiset punakaartilaiset merkittävässä roolissa sen toteuttamisessa. Joukko takaa-ajettuja valkoisia oli antautunut tamperelaiselle punakaartiosastolle. Paikalle hetken päästä saapunut pääasiassa turkulaisista koostunut punaisten joukko avasi yllättäen tulen näitä antautuneita kohti. Yleensä syyllisinä pidetään juuri nuori turkulaisia punakaartilaisia, jotka olivat ”päälliköltään Hyrskymurrolta” saaneet ohjeet, ettei vankeja oteta; ”lahtareita ei säästetä”. Punaista terroria oli itse Turussa kuitenkin melko vähän.

31.1.1918

Levisi huhuja siitä, että saksalaiset olisivat vallanneet Nauvon ja Korppoon. Saksalaisten hyökkäystä olikin Turussa pelätty jo pidemmän aikaa. Punaisten joukkoja kiiruhti saaristoon, missä taistelut sujuivat kohtalaisen hyvin.

20.3.1918

13.3.1918

Koulutyö oli Turussa jatkunut harvinaisen pitkään, mutta lopulta kansakoulut sulki myös ovensa. Arki alkoi maaliskuun loppupuolella muutenkin käydä vaikeaksi koulujen ollessa kiinni ja työttömyyden sekä elintarvikepuulan muuttuessa katastrofaalisiksi. Punaisten Suomen talous oli romahtamaisillaan..

Valkoinen Saariston vapaajoukko marssi Turkuun. Valtaaminen sujui varsin rauhallisissa merkeissä ja ilman taisteluita, sillä punaiset olivat poistuneet Turusta edeltävänä päivänä. Kaupungin virastot alkoivat toimia jälleen lähes välittömästi punaisten poistuttua.

13.4.1918

Punaisten yleisesikunta antoi käskyn Turun evakuoinnista. Määräys tuli tässä vaiheessa liian myöhään, sillä Tampere oli jo antautunut ja matkustaminen itään äärimmäisen vaikeaa. Osa paenneista onnistui kuitenkin pääsemään Venäjälle asti.

8.4.1918

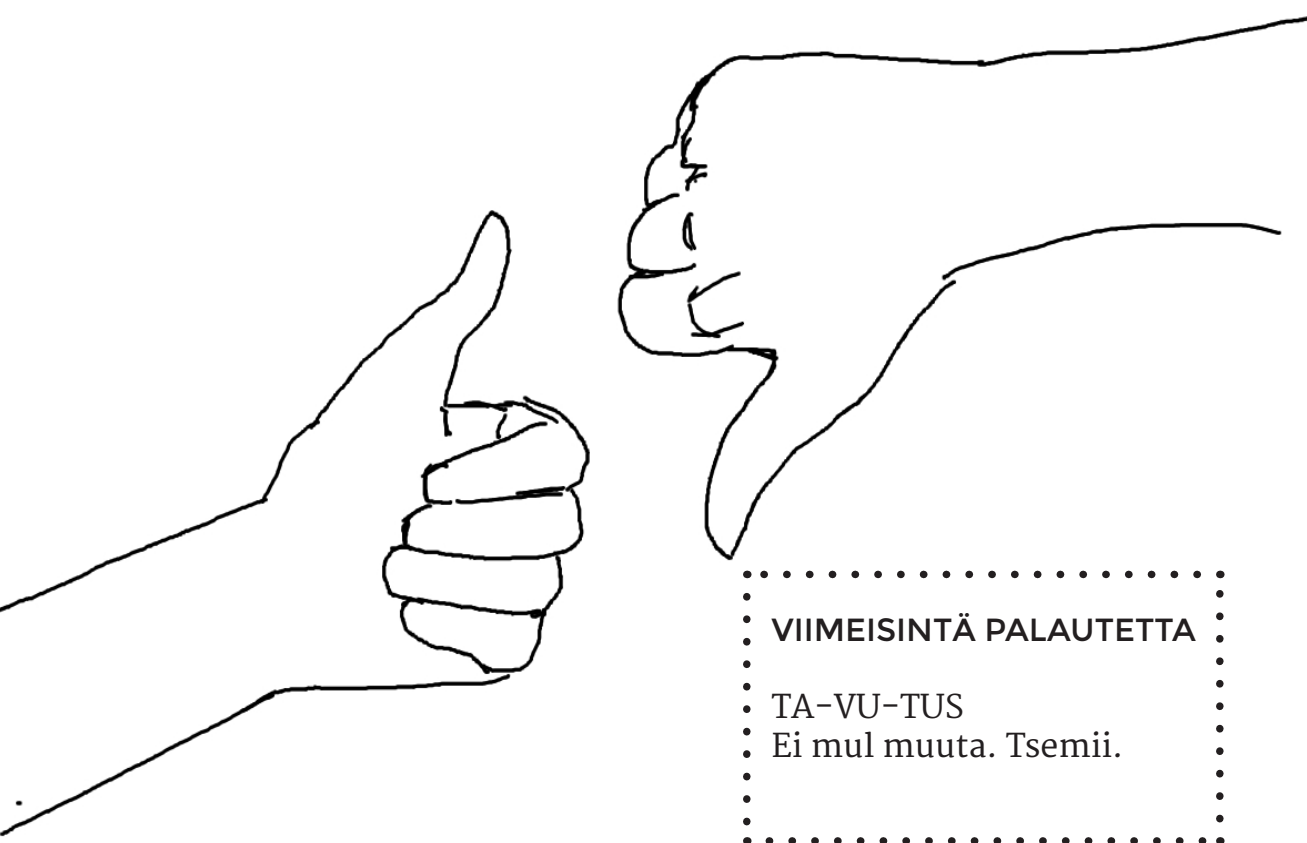
24.4.1918

”Turku on jo saanut täysin rauhallisen asun. Kaikki rauhalliset ihmiset saavat toimittaa häiritsemättä asukareitaan.”

-Turun Sanomat

Kevään ja kesän mittaan arki Turussa alkoi askel askeleelta normalisoitua, vaikka elintarvikkeista ja työpaikoista olikin yhä edelleen pulaa. Venäläisten käytössä ollut Sirkkalan kasarmi muutettiin vankileiriksi toukokuussa. Pahin tungos sijoittui kesäkuun puoliväliin, jolloin siellä oli noin 3 300 punavankia. 175 miestä kuoli leirillä tauteihin ja nälkään, vaikka olot Sirkkalassa eivät Suomen mittakaavassa olleetkaan pahimmasta päästä. Luku on suuri, kun huomioidaan se, että Turussa kuoli punaisten vallan aikana vain kuusi ihmistä. Elintarviketilanne pysyi syksylläkin huonona ja vankien vapautuessa pelättiin työtälanteenkin huonontumista entisestään. Vuoden 1919 alkupuolella pidetyissä kunnallisvaaleissa SDP oli Turun suurin puolue, vaikkei se saanutkaan enemmistöä valtuustoon. Työväenliike otti kuitenkin selkeästi etäisyyttä vuoden 1918 tapahtumista.

Onko sinulla loistavia ideoita Wal-
poon, mutta et itse pysty tai halua
kirjoittaa? Voisiko jotain tehdä pa-
remmin? Kerro se päätoimittajille!

VIIMEISINTÄ PALAUTETTA

TA-VU-TUS

Ei mul muuta. Tsemii.

WALPON PALAUTEBOKSI
www.p-klubi.fi

YLIOPISTOON? ME TIEDÄMME MITEN!

**TERVETULOA KURSSEILLEMME TURUN JA
TAMPEREEN YLIOPISTOON**

**- INTENSIIVIKURSSIT
- ETÄKURSSIT
- MATERIAALIPAKETIT**

LOGOPEDIA - SOSIAALITIETEET
HALLINTOTIEDE - SOSIAALITYÖ
POLIITTINEN HISTORIA JA VALTIO-OPPI

YLIOPISTOVALMENNUS.FI

Kevään K O L M E KOPOnostoa

1. Opetussuunnitelmatyö

Muutoksen tuulet puhaltavat poliittisen historian ja valtio-opin laitoksilla, kun uusia kahdeksi vuodeksi kerrallaan tehtäviä opetussuunnitelmia laetaan uuteen uskoon. Poliittisessa historiassa muutoksia kokevat Timo Soikkasen ajoilta asti lähes muuttumattomina pysyneet aine- ja syventävien opintojen erikoistumislinjat. Uudet erikoistumislinjat perustuvat laitoksen henkilökunnan asiantuntemukseen ja ovat mielenkiintoisempia kuin koskaan aikaisemmin. Stay tuned!

Valtio-opin opetussuunnitelmatyössä on vihdoin kiinnitetty huomiota ongelmaan, joka on vaivannut pitkään kandien ja gradujen ääressä ahertajia – menetelmäosaaminen ja sen hyödyntäminen opinnäytetöissä. Opiskelijoiden onneksi lääkkeitä ongelmaan tarjoaa prof. Elina Kestilä-Kekkonen, yksi Suomen johtavista kvantitatiivista politiikan tutkijoista. Menetelmäkurssien sisältö ja relevanttius muiden opintojen kannalta tulee mitä suurimmalla todennäköisyydellä kehittymään seuraavan kahden vuoden aikana.

Teksti ja kuva:

Toni Wessman
Valtteri Pulkkinen

”Kiva, että on kontaktiopetusta. Kiva, että saa opiskella. Luennoilla on kiva istua.”

2. Erikoiskursseja ja vaihtoehtoisia opiskelutapoja tarjolla – tarttukaa tilaisuuteen

Lukuvuonna 2017-2018 aine- ja syventäviä opintoja korvaavia erikoiskursseja on ilmestynyt opetusohjelmaan ovista ja ikkunoista. Kursseja on ollut laidasta laitaan, Euroopan unionista, Väli-Eurooppaan ja urheilun politiiseen historiaan. Kontaktiopetuksen määrän positiivinen kehitys näyttäisi jatkuvan myös ensi lukuvuodelle ja esimerkiksi tulevat vaalit voivat synnyttää mielenkiintoisia kursseja ja projekteja. Tarttukaa tilaisuuteen ja menkää nauttimaan kontaktiopetuksesta!

Muista myös pitää silmällä muidenkin tiedekuntien järjestämiä kursseja ja mahdollisuuksia järjestää lukupiirejä, joilla voi korvata oman pääaineen opintoja. Erinomainen tapa keventää kirjatenttitaakkaa.

3. Järjestelmät muuttuvat, ole hereillä!

Sähköiset tieto- sekä tenttijärjestelmät tulevat uudistumaan syksyyn 2018 mennessä ja toivottavasti myös selkeyttävät yliopiston surkeahkoja tietojärjestelmiä. PEPPI-järjestelmä tulee korvaamaan nykyiset opetushallintojärjestelmät eli Opsun/Nettiopsun, Opsin ja eHOPSin. Lienee helpotus kaikille, että tästä sekamelskasta päästään vihdoin eroon. Järjestelmä tullaan (toivottavasti) ottamaan käyttöön syksyllä 2018, uuden opinto-oppaan yhteydessä. Myös sähköisten tenttien järjestelmä tulee siirtymään uuteen Exam-järjestelmään syksyllä 2018. Järjestelmän käyttöönotto tulee vaikuttamaan opiskelijoiden arkeen, sillä uusia tenttitiloja otetaan käyttöön järjestelmän yhteydessä. Vihdoinkin myös kotoisella Publicumilla pääsee tekemään tenttejä!

Muistakaa antaa tenttipalautetta, menkää erikoiskursseille ja ottakaa kaikki irti opinnoistanne!

**HETKIÄ
LUKUKAUDELTA
17/18**

Lisää kuvia: www.p-klubi.fi

**WALPO TOIVOTTA
HYVÄÄ KESÄÄ!**

Turun Ekotori

Kierrätyskeskus

Polkupyörät, kodinkoneet, elektroniikka,

huonekalut, kirjat sekä edullinen kuljetuspalvelu!

Rautakatu 12 | bussit 32 ja 42

Rieskalähteentie 74 | bussi 88

Avoinna
ma-pe 8-18 | la 10-15
turunekotori.fi
Facebook | Instagram